

VOŠILNA KNJIŽICA

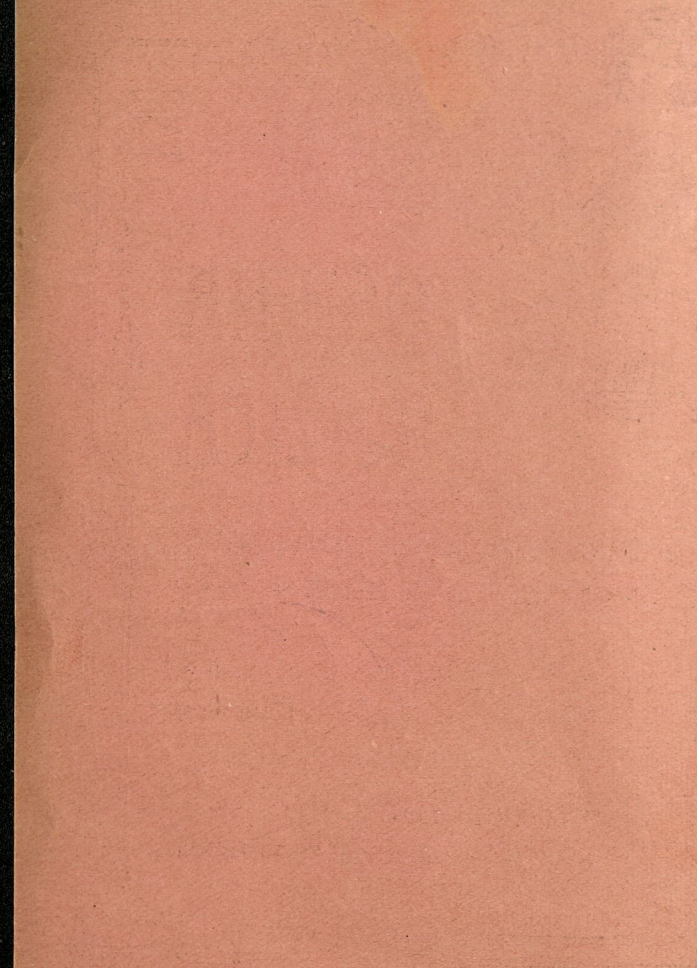
Zbirka vošilnih listov in pesmic k godovom,
novemu letu in drugim prilikam. ◻ ◻ ◻ ◻

Za slovensko mladino priredil
Silvester.

V Ljubljani 1904.

Založil in prodaja Anton Turk, knjigar.

Vošilna knjižica.

Zbirka vošilnih listov in pesmic k godovom,
novemu letu in drugim prilikam.

Za slovensko mladino priredil
Silvester.

V Ljubljani 1904.

Založil in prodaja **Anton Turk**, knjigar.

030034253

Natisnil A. Slatnar v Kamniku.

UVOD.

Lepa in stara je navada vošiti si srečo za god, za rojstni dan, za novo leto itd. Sosebno se to spodobi mladini, katera je najbolj navezana na dobrote drugih in se z vošilcem najložje izkaže hvaležno. Raditega sem izdal malo zbirko vošilnih listov, ki naj bodo za vzor, kako se pišejo ali narekujejo slična pisma. Posebno za narekovanje pa je pridjan še tudi venček vošilnih pesmic. Lahko se v odlomkih, kakor kažejo nekateri listi (n. pr. št. 70., 73., 77.), rabijo tudi v pismih.

Založnik.

- K novemu letu. -

1. Sin starišem.

Preljubi stariši!

Napočilo je novo leto! Spodobi se, da se kot hvaležni sin o tej priložnosti spominjam svojih predobrih roditeljev. Vsegamogočni naj Vam podari v novem letu srečo, zdravje in zadovoljnost. Zahvaljujem se Vam za vse dobrote, katere ste mi izkazali v pretečenem letu, a zahvaljujem se še bolj za vse skrbi, katere ste imeli radi mene. Obljubim Vam, da hočem zbrati vse svoje moči ter biti Vaš marljiv in pokoren otrok, kajti le na ta način Vas morem vsaj nekoliko poplačati za neštevilne skrbi in dobrote. Ob enem Vas pa tudi prosim, ostanite mi še naprej tako dobri in podarite mi še naprej Vašo ljubezen in naklonjenost. Uverjeni ste lahko, da bode to najbolj razveselilo

Vašega

pokornega sina
Janeza.

V Celju, dne 1. januarja 1904.

2. Sin očetu.

Dragi oče!

Kar je le kdaj občutilo otroško srce ljubezni, spoštovanja in hvaležnosti do svojega predobrega očeta, to občutim danes jaz in ne mogel bi najti dovolj besedi, da bi vsa svoja čuvstva izrazil v isti meri, v kateri me navdajajo. Želim Vam v novem letu vse dobro in vse lepo. Ker pa pride vse dobro in lepo od zgoraj, obračam se vsak dan v goreči molitvi do Vsegamogočnega, naj Vam on podeli vse, kar Vam je v prid in duševno ter telesno blagostanje. Prosim ga pa tudi, naj mi nikdar ne odtegne svojega blagoslova, da ostanem dober otrok, da napredujem od leta do leta in da se vedno spominjam dolžnosti, katere imam do Vas.

Ostanite tudi v novem letu še vedno isti dobrotljivi oče svojemu

Vam

hvaležnemu sinu

Francu.

V Gorici, dne 1. januarja 1904.

3. Sin materi.

Ljuba mati!

Stoje ob koncu starega leta gledam v duhu nazaj in preišlujem, kaj ste mi, ljuba mati, storili dobrega od onega trenutka naprej, odkar sem jel dihati. Kakšna ljubezen in kakšna hvaležnost me do Vas navdajate in

posebno danes, ko se pripravljamo stopiti v novo leto! Sicer je pot temna in nihče ne ve, kam ga bode peljala v novem letu; bode li ga peljala do sreče, bode li ga privedla v nesrečo? Le jeden je nad nami, ki ve, kakšna usoda nam je odločena. K njemu se hočem vedno zatekati in ga prositi, naj mi skrbno mater še mnoga, mnoga leta ohrani zdravo, veselo in zadovoljno. Kar pa bode v moji moči, ljuba mati, hočem že danes reči, da se Vam bodo izpolnile srčne želje, ki jih gojite do mene: vzgojiti si namreč dobrega otroka.

Poljublja Vam roko ostajam

Vaš

najhvaležnejši sin

Anton.

V Ljubljani, dne 31. decembra 1903.

4. Hčerka starišem.

Premili stariši!

Jutri nastopimo novo leto. Prav iskreno Vas zahvaljujem za vse dobrote, katere ste mi dragi stariši, izkazali v preteklem. Bog naj Vas tudi v novem letu milostljivo obvaruje vsega hudega! Obilo naj Vam povrne vse, kar ste dobrega storili svoji

Vam

hvaležni hčerki

Anici.

V Mariboru, dne 31. decembra 1903.

5. Hčerka očetu.

Dobri 'oče!

Jutri je novo leto. in moja sveta dolžnost je, da Vam, ljubi moj oče, prav iz srca voščim srečo. Bog Vam daj doživeti še mnogo let — prav zdravih in veselih! Ako bodete srečni Vi, bodem z Vami srečna tudi jaz, ki Vas ljubim prav srčno. Obljubljam Vam, da se bodem vsikdar obnašala tako, kakor ste me učili in da bodem bolj in bolj vredna ljubezni, katero mi vedno izkazujete.

Prosila bodem Boga, da bi bili v novem letu prav srečni in da bi bili zadovoljni s svojo

Vam

hvaležno hčerko
Marico.

V Gorici, dne 31. decembra 1903.

6. Hčerka materi.

Ljubezniva mati!

Dospeli smo do cilja starega leta in z dobrimi nadami v srcu začenjamo novo. Znanci in prijatelji, sorodniki in bližnji podajajo si danes roke, želeč drug drugemu veselo, dobro novo leto. Kako bi torej tudi jaz ne uporabila ugodne priložnosti, o kateri Vam lahko na najprimernejši način povem, kaka čuvstva navdajajo moje mlado srce. V novem letu naj se Vam izpolnijo vse Vaše želje in ljubi Bog naj odredi vse tako, da bode Vam le v hasek in da bode le povekšavalo Vaše veselje in Vašo

zadovoljnost. Tudi jaz se hočem truditi in Vam storiti vse po volji, da morem vsaj na ta način nekoliko povrniti Vaš trud, ki ste ga imeli in ga še imate z mano; da ni majhen, uvidim kaj lahko, kajti dan na dan mi daste spoznavati nove in jasne dokaze svoje materine ljubezni. Zastonj bi se vprašala: bodem Vam li mogla kdaj povrniti vse? Odgovor bi moral biti vsikdar: na noben način ne! Če pa že od mene ne morete dobiti dovoljnega plačila, Vam ga bode dal Vsegamogočni v svetih nebesih, kamor si želi na Vašo stran priti tudi Vaša

Vas

ljubeča hčerka

Terezika.

V Gradcu, dne 1. januarja 1904.

7. Vnuk dedeku.

Predragi dedek!

Danes, ko se toliko in toliko src obrača do dobrotljivega stvarnika, da se mu ali zahvali ali ga prosi izpolnitve novih želj, obračam se do njega tudi jaz in mu pošiljam svoje otroške molitvice. Česa ga pa prosim? Prosim ga, naj Vam, predobri dedek, tudi v novem letu podeli venec mile sreče in Vam okiti Vašo snežnobelo glavo, ki Vas dela tako častitljivega, s svojimi dobrotami. Posebno pa Vas naj ohrani še mnogo let zdravih in čvrstih v naši sredi, kar bode najbolj razveselilo

Vašega

vnuka

Vinka.

V Trstu, dne 1. januarja 1904.

8. Vnuk babici.

Predobra babica!

Prišlo je zopet novo leto in našlo Vas je še čvrstih. V začetku novega leta zahvaljujem se Vam za Vašo dobrotljivost, katero kažete vedno proti meni. Radostnega srca rečem lahko, da me razun mile mamice in dobrega očka ne ljubi nihče tako, kakor Vi. Skleпам radi tega roke in molim, naj še mnogo veselih in zdravih let osrečujete

Vašega

vnuka
Gregorja.

V Brežicah, dne 1. januarja 1904.

9. Vnukinja dedeku.

Moj dedek!

Za novo leto, moj dedek, nabrala bi Vam bila kaj rada šopek cvetlic, ako bi jih ne bila pomorila huda zima. Toda če že ne morem podariti cvetlic, katere je rodila narava, podarim Vam pa vse one cvetlice, ki mi klijejo v srcu. Te cvetlice so vroče želje, ki mi danes kipijo iz srca, naj bi Vam Bog dal še dolgo življenje, polno zdravja in veselja. Da se bodo izpolnile želje, upa

Vaša

vnukinja
Nežika.

V Zagrebu, dne 1. januarja 1904.

10. Vnukinja babici.

Moja babica!

Danes, moja babica, ko je začelo vladati novo leto, spominjam se hvaležnega srca na Vas. Sprejmite moja vošila tako radi, kakor rada Vam jih prinašam. Najprej Vam zakličem vesel pozdrav za novo leto. Vošim pa Vam najlepšo srečo, najboljše zdravje in varno zavetje Onega, ki gleda z nebes na nas. Uverjena sem, da bode Bog, ki pozna Vašo ljubezen do mene, Vas še dolgo ohranil

Vaši

vnukinji
Heleni.

V Mariboru, dne 1. januarja 1904.

11. Otroci starišem.

Preblagi stariši!

Na brzih nogah beže ure in dnevi; včerajšni dan je minil za vedno, a današnji bo do jutri zatopil za vedno. Samo nekaj je, kar ne mine in ostane vedno enako. Kaj bi to bilo? To je zvesta ljubezen skrbnih in pobožnih starišev do svojih otrok in pa vztrajna hvaležnost pridne in bogaboječe dece do svojih starišev. Ker predobro spoznamo, s kako zvesto ljubeznijo skrbite blagi stariši za nas, obljubujemo Vam kot pridni otroci danes o začetku

novega leta, da se hočemo vedno vredni izkazati Vaše ljubezni in biti v največji meri hvaležni.

Ostanite vedno naklonjeni

Vašim

hvaležnim otročičem
Filipu, Andreju, Rozi.

V Slovengradcu, dne 1. januarja 1904.

12. Otroci očetu.

Skrbni naš oče!

Presrčno Vas danes k novemu letu pozdravljajo Vaši otroci, ki se vesele, da jim je Bog dal tako dobrega očeta. V skupni molitvi se Vas hočemo vedno spominjati in Vam želimo k novemu letu božji blagoslov, ljubi mir in srečno zadovoljnost. V upanju, da Vas razvesele te kratke vrstice, katere nam je narekovala naša hvaležnost, ostanemo

Vaši

pokorni otroci
Vojteh, Milka, Pavel.

Na Laškem, dne 1. januarja 1904.

13. Otroci materi.

Skrbna naša mati!

Koncem starega leta, ljuba mati, spominjamo se Vaši otroci raznih slučajev, v katerih nismo bili napram

Vam tako ubogljivi, kakor bi bila naša dolžnost. Toda kar smo zamudili v starem, hočemo popraviti v novem letu. Na našo priprošnjo bodo nam angelji varhi stali na strani in nas opominjali, da se bomo vedno spodobno obnašali, Vas vedno radi ubogali in opuščali vse, kar bi Vas moglo žalostiti.

Naposled še vzkliknemo vsi skupaj: „Bog Vas živi v novem letu!“ Ostanite še vedno mati svojim

Vas

ljubečim otročičem

Heleni, Martinu, Jakobu.

V Rogatcu, dne 1. januarja 1904.

14. Otroci dedeku in babici.

Predobri dedek in babica!

Zopet je minulo leto, v katerem sta nas Vaša ljubezen in naklonjenost razveseljevali v preobilni meri. Z otročje ginjenim srcem pridemo se Vam danes zahvaljevat. Bog naj Vam povrne vse dobrote, katere smo prejeli od Vas in naj Vam svojega blagoslova ne odtegne še do pozne starosti. Naj Vam da zdravje in naj ohrani Vaše ude krepke in gibke, Vi pa, dobri dedek in dobra babica, ohranite nam še naprej Vašo ljubezen in bodite uverjeni, da bomo vedno v otroški ljubezni in vztrajni hvaležnosti

Vaši

vnuki

Peter, Rok, Vinko.

V Celovcu, dne 1. januarja 1904.

15. **Otroci dedeku.**

Ljubi dedek!

K novemu letu, ljubi dedek, hočemo Vam v prvi vrsti povedati, kako radi Vas vsi imamo. Želimo Vam pa, da bi preživeli več kot sto let in bili vedno bistrega duha in čvrstih udov. In kako bi bili mi tega veseli! Kajti tedaj bi še veliko let razveseljevali z Vašo ljubeznijo svoje

Vam

udane vnuke

Milana, Pavla in Julija.

Na Reki, dne 1. januarja 1904.

16. **Otroci babici.**

Ljuba babica!

Novo leto je danes potrkalo tudi na Vaša vrata. Naj Vam bode srečno in veselo leto in naj Vam ne da pretrpeti niti najmanjše žalosti, niti najmanjšega trpljenja. Odvzame naj Vam tudi vsako skrb, a na pot naj Vam nastilja cvetje nekaljenega veselja.

Zdravstvujte v novem letu!

Vaše

vnukinje

Marjeta, Veronika, Dora.

V Beljaku, dne 1. januarja 1904.

17. Stricu.

Dragi stric!

Zopet Vam danes k novemu letu poklanjam svoje srce z vsemi željami, katere imam za Vas. Kakšne so te želje, veste gotovo sami najbolje. Samo najboljše so. Prva želja govori, da bi v novem letu nikdar ne imeli povoda do bridkih tožb, da bi Vam sitne skrbi nikdar ne kalile dušnega miru. Druga želja pravi, da bi naj Bog odvrnil od Vas vsako trpljenje in vsako žalost. Vse druge želje pa se obračajo do nebeškega očeta, da bi Vam on do groba dal vse one najboljše spremljevalce, kakor so sreča, veselje, zadovoljnost in zdravje.

To Vam želi

Vaš

stričnik
Miroslav.

V Selnici, dne 1. januarja 1904.

18. Teti.

Ljuba teta!

Res nam je prinesla zima za novo leto obilo snega, ledu in mraza, ki pokrivajo in omrazujejo hrib in dol, toda zima ne more seči v moje otroške prsi, kjer vse gori in žari vročih želj. Ljubi Bog ohrani Vas tudi v novem letu tako zdravih, kakor Vas je ohranil v starem. Mnogokrat se spominjam prijetnih dni, katere sem v pretečenem letu preživela pri Vas in kateri so mi dali

dovolj priložnosti spoznavati Vaše dobro in blago sree. Dobrot, katere ste mi izkazali, ne bodem nikdar pozabila in tudi vsi zlati nauki, katere ste mi dajali, ostanejo mi vedno nepozabljeni.

Srčno Vas pozdravlja

Vaša

Rozina.

Na Dunaju, dne 1. januarja 1904.

19. Dobrotniku.

Spoštovani gospod!

Prvi dan v novem letu kliče me k jedni najprvih dolžnosti, ki jih imam, da Vam namreč v novem letu želim vse najboljše. Moja najsrčnejša želja je, blagi dobrotnik, naj bi Vas skozi celo svoje življenje spremljalo zdravje, veselje in Vam bili najboljši tovarišici zadovoljnost in sreča. Bodite mi tudi v novem letu tako naklonjeni, kakor ste mi bili v starem. Z največjo hvaležnostjo se Vas spominjam dan na dan in vem, da se bodem spominjal, dokler bodem živel.

Naj Vas ohrani Bog še mnoga leta

Vašemu

hvaležnemu

Cirilu.

V Postojni, dne 1. januarja 1904.

20. Dobrotnici.

Blaga gospa!

Kaj Vam naj, blaga gospa, želim k novemu letu, da se izkažem hvaležno za vse dobre, katere ste mi izkazali do zdaj? Želim Vam vse to, kar podeli nebo onim, kateri so srečni in zadovoljni na zemlji, namreč zdravje, srečo, blagostanje, zadovoljnost in spoštovanje. Ljubi Bog naj usliši mojo željo in naj Vanj na mojo prošnjo povrne vse, kar ste mi storili dobrega in česar Vam ne bodem nikdar mogla povrniti.

Bog Vas blagoslovi in ohrani še dolgo

Vaši

hvaležni
Matildi.

Na Ponikvi, dne 1. januarja 1904.

21. Rediteljem.

Predobri stariši!

Ali se more kateri otrok ponašati z boljšimi stariši, kakor jih imam jaz? Nikakor ne! Osirotelega revčka vzeli ste me za svojega v varstvo in oskrbovanje, prevzeli ste za me vse one skrbi, katere imajo pravi stariši do svojih otrok. Sicer Vam še zdaj ne morem nič povrniti, ker sem še preslab, toda obljubim Vam danes, ko je prvi dan v novem letu, da hočem biti odslej še ubogljivejši, kakor sem bil do zdaj. Bog daj, da bi Vas nikdar ne razžalil in Vam bil enkrat na Vaša stara leta trdna

podpora. Mislim, da me bode Bog uslišal in upam, da Vam bodem enkrat vsaj nekoliko mogel povrniti vse dobrote, katere sem in še bodem prejel, kar bode v največje veselje

Vašemu

hvaležnemu

Blažu.

V Kranju, dne 1. januarja 1904.

22. Krušnemu očetu.

Dobri oče!

Sprejmite v začetku novega leta od Vašega hvaležnega rejenčka najtoplejšo zahvalo za vse dokaze Vaše naklonjenosti in ljubezni, pa tudi prizanesljivosti do mene. Da bi se Vam Vaše dobrotljivo oko vedno iskriло nekajljene sreče, želi Vam

Vaš

hvaležni rejenec

Tomaž.

V Podgorju, dne 1. januarja 1904.

23. Krušni materi.

Ljuba mati!

Čeprav sem še otrok in se Vam ne morem drugače hvaležno izkazati kakor z besedami, vendar upam, da bode tudi moje majhno, a srčno vošilce našlo pri Vas

dopadenja. Bog Vam daj še mnogo in mnogo novih let doživeti zdravih in veselih!

Ostanite še naprej dobra mati svoji

Vas

ljubeči rejenki

Juliji.

V Pragi, dne 1. januarja 1904.

24. Botru.

Spoštovani gospod boter!

Dobro prepričan o Vaši prijaznosti napram meni pridem danes, spoštovani boter, želeti Vam veselo novo leto. Naj Vam tisti, ki deli nebeške svoje darove, izpolni vsako izmed Vaših želj; naj Vam da trdno zdravje, dobrovoljno srce in dolgo življenje in naj Vam poplača vse dobrote ter poplača vse zasluge, katere ste mi izkazali ali si za me pridobili. Zatrjujem Vam, da se Vas hočem vsak dan spominjati v molitvi in da Vam bom ostal vedno hvaležen. Bodite prepričani, da bode zmiraj moja skrb ta, da si bodem tudi v novem letu ohranil Vašo naklonjenost do

Vašega

Miklavža.

V Žalcu, dne 1. januarja 1904.

25. Botri.

Spoštovana botra!

Ker ste bili Vi moja prva dobrotnica in me držali na svojih rokah, ko ssem postala kristjanka, čutim danes

pri začetku novega leta v srcu pobožno željo, naj bi Vas božji blagoslov spremljal vedno in povsod. Dokler bode živela, hoče Vam ostati hvaležna

Vaša

Cilka.

V Braslovčah, dne 1. januarja 1904.

26. Učitelju.

Visokocenjeni gospod!

Že večkrat sem slišal, da človeka naj sodimo in ocenjujemo le po njegovi notranjosti. Čim blažje je srce in čim bistrejši je um, tem več je vredna zunanost človekova. Kdo pa je prvi za stariši, ki nam otrokom blaži srce, nas vzgojuje ter skrbi za dobro podlago, na kateri se lahko razvijamo v poznejšem življenju? Ta vzgojitelj in učenik ste Vi, gospod učitelj. Raditega se pač spodobi, da se Vam danes, ko je minulo staro leto in se je prikazala zarja novega, zahvaljujem v prvi vrsti za vse Vaše zlate nauke in za vso Vašo, lahko bi rekel, očetovsko skrb. Nadalje Vam pa želim, da bi bili še mnogo let dober voditelj in skrben varuh neizkušeni mladini. Bog naj Vam da obilo blagoslova k setvi, katero sejete v mlada srca! To Vam želi

Vaš

poslušni učenec
Vladimir Zalokar.

V Št. Ilju, dne 1. januarja 1904.

27. Učiteljici.

Spoštovana gospodična!

Med one ljudi, o katerih mi pravita srce in dolžnost, da jih moram spoštovati in ljubiti, štejem v prvi vrsti tudi Vas, spoštovana gospodična. Zasluge, katere ste si iztekli za mene, so neprecenljive in ostale mi bodo vedno v spominu. S hvaležnostjo se Vas bodem spominjala vedno in vedno. Bog Vam daj v novem letu svoj blagoslov in naj Vam odsodi še mnogo let v prid učeče se mladine.

Vaša

hvaležna učenka
Agata Postružnik.

V Lipnici, dne 1. januarja 1904.

28. Prijatelju.

Dragi!

Z veseljem pozdravljam novo leto in želim prav iz sreča, naj mi tudi novo leto ohrani dragega prijatelja, kakor mi ga je ohranilo staro. Kakor jasno zasiže lepega pomladnega jutra zlato solnce na hribe in doline, tako jasno in toplo naj tudi Tebi sije najmilejša sreča. Ostani mi še naprej zvest prijatelj!

Tvoj

Radoslav.

V Ptujju, dne 1. januarja 1904.

29. Prijateljci.

Draga!

Ker je zopet napočilo novo leto, želim Ti prav iz srca, naj bi z novim letom stopila v novo veselje, v novo prijetno življenje. Prosim pa, ohrani svoje prijateljstvo do mene še vedno isto, kakeršno je bilo v starem letu — da mi bodeš tudi v novem še vedno ista stara prijateljica, katera si mi bila do zdaj. To je najiskrenejša želja

Tvoje

zveste prijateljice

Dore.

V Rušah, dne 1. januarja 1904.

30. Prijateljci.

Draga prijateljica!

Danes začenjamo novo leto in želimo, da bi nam bilo milo in ugodno. Vošim in želim Ti, da bi Ti novo nastoplo leto prineslo veliko več dobrega in veselega, kakor pa neprijetnega. Bog Te ohrani tudi v tem letu zdravo, veselo in zadovoljno! To je, kar Ti jaz kratko, pa prav iz srca vošim. Bodi mi tudi letos dobra prijateljica, kakor sem tudi jaz za vselej

Tvoja

zvesta prijateljica

Milka.

V Velikovecu, dne 1. januarja 1904.

31. **Brat bratu.**

Ljubi brat!

Sprejmi, ljubi brat, k novemu letu najprisrčnejša vošila od Tvojega Tebe vedno z enako močjo ljubečega brata. Naj Ti bode vsak dan novega leta le dan zadovoljnosti in sreče. Gotovo se bode Tvoje sreče veselil tudi

Tvoj

brat

Alojz.

V Borovljah, dne 1. januarja 1904.

32. **Brat sestri.**

Ljuba sestra!

Naj Ti brez skrbi poteka novo leto, katerega prvi dan obhajamo danes in naj Ti cvete sreča liki najlepšim cvetlicam ob senčnatem vrelec. Da mi pride ta želja iz srca, gotovo veruješ svojemu

Tebe

ljubečemu bratu

Leopoldu.

V Pulju, dne 1. januarja 1904.

33. **Sestra bratu.**

Dragi brat!

Najiskrenejša sestriška ljubezen dala mi je danes, ko obhajamo prvi dan novega leta, pero v roko, da Ti,

dragi brat, izrazim vse svoje želje, ki mi izvirajo iz dna srca. Naj Ti bode usoda povsod in vedno mila in naj Te obdaruje z zdravjem in vsem, kar si sam želiš. Tvoje sreče veselila se bode vedno tudi

Tvoja

sestra
Emilija.

V Teharjih, dne 1. januarja 1904.

34. Sestra sestri.

Mila moja sestra!

Za Tvojo sestriško ljubezen, katero si mi do zdaj vedno izkazovala kot dobra sestra, sprejmi k novemu letu najprisrčnejšo zahvalo. Sprejmi pa ob enem tudi najprisrčnejša vošila. Bog Te ohrani še veliko let svoji

Tebe

ljubeči sestri
Maliki.

V Mozirju, dne 1. januarja 1904.

- **K** godu. -

35. **Sin očetu.**

Preljubi oče!

K Vašemu slavnemu godu, preljubi oče, želim Vam vse najboljše in prosim Boga, naj bode njegova volja, da bi ta dan v moje veselje in v mojo korist doživeli še prav velikokrat zdravi in veseli. Ohranite mi še v prihodnje, preljubi oče, svojo ljubezen in bodite mi še vedno dobri oče, kakor hočem tudi jaz biti vedno

Vaš

pokorni sin
Karl.

V Idriji, dne 19. marca 1904.

36. **Sin očetu.**

Ljubeznivi oče!

Jutri je Vaš god in moja sveta dolžnost je, da Vam, ljubi moj oče, prav iz srca vošim srečo. Bog Vam daj doživeti še mnogo let prav zdravih in veselih! Ako bode

srečni Vi, bodem srečen z Vami tudi jaz, ki Vas ljubim pristrčno. Obetam Vam, da se bodem vsikdar obnašal tako, kakor ste me učili in da bodem bolj in bolj vreden ljubezni, katero mi vedno izkazujete.

Prosil bodem Boga, naj bi bili vedno srečni in naj bi bili zadovoljni s svojim

Vam

hvaležnim sinom

Jernejem.

V Središču, dne 2. avgusta 1904.

37. Sin materi.

Preljuba mati!

Kako se res veselim iz celega srca, da Vam je Bog zopet dal dočakati veseli godovni dan. Kako rad bi Vam podaril česa, toda vse, kar je moje, imam od Vas. Kaj Vam torej hočem dati za vezilo? Revček nimam družega kakor svoje srce, polno najboljših obljub, da hočem biti pobožen, priden, ubogljiv in hvaležen. Ako Vam bodem s tem mogel narediti veselje, ljuba mati, potem bode srečen

Vaš

hvaležni sin

Maks.

V Hočah, dne 8. marca 1904.

38. Sin materi.

Premila mati!

Vaš veseli god spominja me prevelikih dobrot, za katere se Vam nikoli ne morem zahvaliti dovolj. Vem,

da Vam nikdar ne morem povrniti skrbi in ljubezni, ki ste jo imeli do mene že v prvih letih mojega življenja in ki jo še imate do sedaj v svojem preblagem materinem srcu. Spominjam se tudi Vaših blagih opominov, s katerimi ste me tolikokrat in tako ljubeznjivo izpodbadali k marljivosti in me svarili zaradi mojih slabosti. Ljuba mati, obljubujem Vam, da si bodem prizadeval, da bodem bolj in bolj vreden Vaše velike ljubezni do mene in vsaki dan bodem prosil Boga, naj mi pomaga pri tem mojem trdnem sklepu. Bog naj Vam stokrat poplača vse, kar ste storili in še storite svojemu otroku in naj mi neskaljeno čisto ohrani Vašo sladko materino ljubezen.

Poljublja je Vam roko ostajam

Vam

pokorni in hvaležni sin

Miklavž.

V Šmiklavžu, dne 15. avgusta 1904.

39. Hčerka očetu.

Predobri oče!

Z veseljem sem pričakovala slovesnega dne Vašega godu in ko je vendar prišel danes, imam srce tako polno radosti, da skoraj ne vem, kaj bi Vam povedala. Najbolje torej storim, ako Vam podarim svojih dobrih želj prepolno srce in prosim Boga, da mi izpolni vse

želje v blagor predobrega očeta. Bodite prepričani, da bodem vedno

Vaša

poslušna hčerka
Kristina.

V Polčanah, dne 4. oktobra 1904.

40. Hčerka očetu.

Preskrbni oče!

Dovolite mi, preskrbni oče, da Vam danes na Vaš godovni dan izrazim svoje otročje želje, katere mi kipe iz vročega srca. Ljubi Bog naj Vas obvaruje skrbi in žalosti in naj Vam da še mnogo godovnih dni dočakati v zdravju in veselju. V molitvi iščem upanja, da bode Bog uslišal moje želje in da Vam bodem kdaj še lahko pokazala, kakšen dober sad so obrodili Vaši izvrstni očetovski nauki.

Vaša

hvaležna hčerka
Justina.

V Studenicah, dne 27. decembra 1904.

41. Hčerka materi.

Preljubezniva mati!

Čeprav nosim za Vas leto in dan vedno najboljše želje v svojem srcu, vendar mi daje ravno današnji dan

najlepšo priložnost, da Vam razodenem, kako neizmerno rada Vas imam in kako Vam hočem še naprej s pridnostjo, z lepim vedenjem in s pokornostjo delati mnogo veselja. Ljubi Bog pa naj Vam da doživeti še mnogo takih dni, kakršni je današnji. Saj bode to potem edino le moja sreča. Ohranite mi, ljuba mati, svojo materino ljubezen še naprej. Trudila se bodem zanjo in vedno hočem ostati Vaša

Vas

srčno ljubeča hčerka

Marta.

V Vitanju, dne 30. aprila 1904.

42. Hčerka materi.

Predobra mati!

Napočil je danes jeden najlepših dni v letu, dan Vašega preveselega godu. Približam se Vam torej z najiskrenejšimi vošili. Prav živo se spominjam vseh srečno in veselo preživelih dni, katere sem do zdaj prebila v Vašem materinem varstvu in v vednem objemu Vaše materine ljubezni do svojega otroka. Ta spomin mi bode v duši ostal neizbrisljiv, dokler bodem živel. Dobrot, katere ste mi izkazali kot skrbna in dobra mati, Vam ne morem povrniti, a prošiti hočem Vsegamogočnega, naj Vas ohrani še do sive starosti tako zdravih in čvrstih, kakor ste zdaj. Osrečuje Vas pa naj tudi čustvo, da si

bodem potem, ko bodem že nekoliko odrastla, prizadevala, Vam vsaj nekoliko povrniti, kar ste storili meni. Spominjajte se radi svoje

Vam

— hvaležne
Pavline.

V Šmarju, dne 8. septembra 1904.

43. Vnuk dedeku.

Ljubi dedek!

Zopet ste pričakali veseli dan svojega godu. Želim Vam, da bi Vas zdravje in zadovoljnost spremljala dan na dan in da bi Vas ne obiskale nadležnosti in neprilike starih let. Bog Vas živi še veliko let in daj Vam dočakati še mnogo prijetnih godovnih dni, da bodem zopet in zopet mogel pokazati, kako Vas ljubi in spoštuje

Vaš

vnuk
Štefan.

V Loki, dne 3. decembra 1904.

44. Vnuk babici.

Draga babica!

Že od nekdanj ste me imeli prav radi in danes, ko obhajate slavni svoj god, povem Vam prav odkritosrčno,

da je Vaša ljubezen kaj močno odmevala v mojem otroškem srcu. Raditega naj Vas blaga sreča kiti s svojimi najlepšimi cvetkami, katere deli zemljanom, v srcu naj Vam kraljujeta mir in zadovoljnost, a raz obraza naj Vam sije sij najtrdnejšega zdravja. Ker Bog rad usliši želje in prošnje otroških src, upam, da bode uslišal tudi želje

Vašega

vnuka
Ognjeslava.

V Ribnici, dne 21. januarja 1904.

45. Vnukinja dedeku.

Dobri dedek!

Kakor se ozira popotnik, ki je po trudapolnem potu došel vrh gore, nazaj čez širno plan, tako gledate tudi Vi, dobri dedek, danes na dan svojega godu lahko nazaj v prošle dni. Nekateri dnevi so bili veseli, zopet drugi žalostni, nekateri lahki, zopet drugi trudapolni. Kakor pa se z veseljem spominjate le prijetnih dni, ravno tako Vam želim, da bi se od zdaj naprej radovali tudi le jasnih, solnčnih in veselih dni. Da Vam bode dopadalo to vošilce, upa

Vaša

vnukinja
Ivanka.

V Ormožu, dne 1. avgusta 1904.

46. Vnukinja babici.

Ljubezniva babica!

Prelepa je navada vošiti vse dobro za godovni dan, a najlepše pristojta ta navada sosebnost mladini, ki se s svojimi slabimi močmi na ta način najložje izkaže hvaležna. Tudi jaz se hočem izkazati hvaležna Vam, ljubezniva babica, ki mi vendar tolikrat in tolikrat storite kaj dobrega in mi veste razvedriti otroški duh. Oprimem se torej priložnosti, ki mi jo nudi Vaš god in se Vam v malo vrsticah najprej najtopleje zahvalim za vse Vaše izkaze. Nadalje Vam pa vošim, da bi Vas večerno solnce življenskih poznih let ogrevalo še dolgo, dolgo, a kadar bode Bog odsodil uro bridkega ločenja, naj Vam da večno plačilo v svetih nebesih. Konečno me še žene želja, da Vam povem, kako toplo Vas ljubi in kako visoko Vas spoštuje

Vaša

vnukinja
Božena.

V Novem mestu, dne 8. julija 1904.

47. Otroci očetu.

Predragi oče!

Za hvaležno občutna srca, kakršna so srca Vaših otrok, je najslajša dolžnost, izraziti Vam danes k godu čustva ljubezni in spoštovanja in Vam povedati pristrčna vošila. Ne iz navade pridemo k Vam, ampak nek notranji

glas privedel nas je do teh vrstic, da Vam povemo odkritosrčno, kako dobro spoznamo vse dobrote, katere ste nam izkazali in kako smo Vam iz dna srca hvaležni zanje. Najlepša zahvala za vse bode gotovo ta, ako se bomo vedno obnašali poslušno in pridno in ako bomo skrbeli, da boste vedno vsestransko zadovoljni z nami. Ljubi Bog nam bode stal na strani in nam pomagal, da ne bomo nikdar pozabili trdnih sklepov.

Vaši

hvaležni otroci

Tilka, Viktor, Zdenko.

Na Rakeku, dne 3. marca 1904.

48. Otroci materi.

Mila naša mati!

Ne raditega, ker je takó šega in navada, ampak raditega, ker nas žene srce, pridemo k Vam z najprijaznejšimi vošili za Vaš častiti god. Vi skrbite za nas in varujete nas z materino ljubeznijo ter čujete leto in dan nad našo srečo. Kako bi se torej naj drugače obračali do Vas, kakor z najtoplejšo zahvalo in željo, naj bi Oni nad zvezdami še dolgo ohranil skrbno mater, katere bi nam nihče ne mogel nadomestiti. Naj se nad Vami, ljuba mati, vedno razpenja sinje nebo mile sreče in naj je nikdar ne zakrijejo temni oblaki sitnih skrbi in nadlog. Kar pa bode v naši moči, hočemo gotovo tudi pripomoči, da bode

vsled ubogljivosti in pridnosti Vaših otrok Vaša sreča še večja. Kar danes resno obljublajo, hočejo resno tudi storiti

Vaši

otroci

Stanko, Zofka, Angela.

V Beljaku, dne 22. oktobra 1904.

49. Otroci dedeku.

Predobri dedek!

Z ginjenim srcem obračamo se danes s svojimi najboljšimi vošili do Vas. Ljubezen, kakršno si zaslužite le Vi, predobri dedek, napovedala nam je sledeče želje: Ljubi Bog, ki rad usliši molitve in prošnje otrok, naj Vas vzame v svoje varstvo in naj odredi vse le Vam v dobro. Naj Vam da doživeti še veliko godovnih dni in naj upošteva tudi našo zahvalo, katero mu hočemo prinašati v molitvi, ker nam je ohranil našega ljubega dedeka še do zdaj tako čilega in zdravega. Izkažite svojo ljubezen še naprej svojim

Vas

spoštujočim otrokom

Mirku, Angeli, Feliksu.

V Rogatecu, dne 21. junija 1904.

50. Otroci babici.

Naši ljubljeni babici!

Gotovo bi bilo zelo nehvaležno za nas, ako bi se ne spominjali znamenitega dne, katerega obhajate danes,

ljubljeni babica. Oh, kako dobro so nam v spominu vse one ure, v katerih ste nas kratkočasili s svojim ljubkim pripovedovanjem in razgovarjanjem. In kako ste skrbeli za nas! Sprejmite torej danes k Vašemu godu našo najgorkejšo zahvalo. Nebeški oče povrni Vam vse to, kar Vam mi nikdar ne moremo vrniti. Kar nam pa je moč storiti v Vašo korist in Vaše dopadenje, to hočemo voljni izpolniti. To Vam obljubijo danes

Vaši

vnuki

Aleš, Lucija, Andrej.

V Razborju, dne 19. novembra 1904.

51. Stricu.

Blagi stric!

Vaša naklonjenost in Vaše dobro srce vzbujala sta v meni spoštovanje in ljubezen. Ako bi bile vse besede, s katerimi bi hotel danes k Vašemu godu izraziti svoja vošila, duhteče cvetlice, tedaj bi Vam pač lahko podaril najlepši šopek, ki ga je še kdaj vezala človeška roka. Ker pa mi kaj takega ni mogoče storiti, morate se, ljubi stric, zadovoljiti z nekaterimi skromnimi vrsticami, ki ne morejo izraziti tega, kar čutim v dnu svojega srca. Naj rosi nebo na Vas vse svoje blagre in naj Vam izpolni vse dobre želje, katere gojite v svojih prsih. Osrečujte me še

naprej s svojo naklonjenostjo in prepričani ste lahko, da boste tako najbolj razveseljevali

Vam

udanega stričnika

Ignaca.

V Dramljah, dne 24. aprila 1904.

52. Teti.

Preblaga teta!

Vaš godovni dan mi je jeden najlepših praznikov poleg onih, katere obhaja naša cerkev. In čemu tudi ne! Do zdaj sem bila sprejela že toliko darov Vaše ljubezni in naklonjenosti do mene, da se z veseljem oklenem vsake priložnosti, pri kateri Vam lahko razodenem svoje želja polno srce. Naj Vas blagoslovi Oni, kateri obdaruje vse blage ljudi na zemlji, da boste v najlepši sreči in najboljšem blagostanju preživeli še veliko let v krogu svojih ljubih. Želim pa tudi, da v svoji sreči ne pozabite svoje

Vas

spoštuječe stričine

Adele.

V Konjicah, dne 30. avgusta 1904.

53. Dobrotniku župniku.

Prečastiti gospod župnik!

Dovolite, da Vam danes pišem in srečo vošim k Vašemu častitemu godu. Vi, blagi gospod duhovni oče,

ste moj velik dobrotnik; oh, ko bi se Vam pač za vse dobrote mogel zahvaliti spodobno! Revež ne vem, kako bi se Vam izkazal hvaležnega. Rad bi Vam povedal vsaj danes, kako zelo Vas spoštujem in kako zelo sem Vam hvaležen za vse, kar ste mi storili dobrega. Bog, ki vsakemu vidi v srce, naj izpolni moje srčno vošilo, naj Vam da srečo in naj obilno poplača vse, česar Vam jaz poplačati ne morem. Nebeški oče naj Vas, mili dobrotnik, ohrani še mnogo, mnogo let, da bodete siromakom še dolgo dobrotnik in mili oče!

Prosim, prečastiti gospod, bodite mi tudi še naprej mili in dobrotljivi podpornik!

Z največjim spoštovanjem sem

Vam

najudanejši služabnik

Jože Verdnik.

V Črni, dne 19. julija 1904.

54. Dobrotniku.

Blagorodni gospod!

Vam, katerih mi je dala dobra usoda kot največjega dobrotnika, imam se danes, ko se zopet zdravi in zadovoljni veselite Vašega godovnega dneva, v prvi vrsti zahvaliti za vse dobro. Za vezilo morem Vam prinesiti le v besedah svoje najprisrčnejše vošilo, kajti ni mi revčku mogoče, Vam dejanski povrniti česa.

Bodite torej zadovoljni s skromnim vošilcem, naj Vas sreča s svojimi darovi obsiplje v obilni meri in Bog, kateremu so dopadljiva Vaša dobra dela, naj Vas vzame v svoje vsemogočno varstvo. Bodite še tudi nadalje naklonjeni svojemu

Vam

neizrečeno hvaležnemu

Bogomiru Barlé.

V Vojniku, dne 28. septembra 1904.

55. Dobrotnici.

Visokospoštovana gospa!

Najlepša svoja vošila bi danes, ko obhajate, visokospoštovana gospa, svoj god, rada zbrala v najlepše besede, da bi Vam povedala dostojno, kakšna čustva hvaležnosti in spoštovanja me navdajajo do Vas. Toda moje moči so še preslabe in to, kar Vam pišem, so le borne vrstice. Vendar naj najdejo pri Vas dopadenja, kajti prihajajo iz najhvaležnejšega srca, ki je vneto le za Vaš blagor. Vsegamogočni naj Vam povrne tisoč in tisočkrat vse dobrote, katere ste mi izkazali in mi jih še izkazujete. Ne pozabite še tudi naprej

Vaše

hvaležne

Matilde Drvar.

V Žetalah, dne 14. marca 1904.

56. Krušnemu očetu.

Ljubi oče!

Kakor pravi oče skrbeli ste in še skrbite za mene ubogo siroto in nadomestovali ste mi do zdaj kaj vestno umrle stariše. Vedno sem Vas spoštoval kakor svojega pravega očeta. Kako rad bi Vam poplačal ves trud in vse skrbi, ki ste jih imeli radi mene, a dobro vem, da mi ni mogoče. Toda hočem Vam biti hvaležen za vse dobrote in kadar odrastem nekoliko, hočem Vam v službo postaviti vse svoje telesne in duševne moči. Do takrat pa bodite zadovoljni z mojo hvaležnostjo, marljivostjo in ubogljivostjo, s katerimi le se Vam more prikupiti

Vaš

hvaležni rejeneč

Silverij.

V Ločah, dne 4. novembra 1904.

57. Krušni materi.

Ljuba mati!

Naj Vam danes, ko obhajate zopet svoj god, ljuba mati, izkažem svoje veselje, da Vas je dobrotljivo nebo do zdaj ohranilo tako zdravih in krepkih. Vi, kateri mi tako skrbno nadomestujete pravo mater, skrbite tako vestno za moj dušni in telesni blagor, da globoko ginjena vsak dan pošljem svojo zahvalno molitev do nebeškega Očeta, da mi je dal tako dobro krušno mater. Vsikdar ga pa tudi prosim, naj bi Vas obdaroval s srečo in z zdravjem

in Vam na ta način poplačal vso Vašo dobrotljivost, katere Vam nikoli ne bom mogla povrniti. Spreglejte mi še naprej radi moje slabosti in vodite me s svojimi nauki po poti, ki pelje srečno skozi življenje, kar Vas prosi

Vaša

pokorna rejenka
Jerica.

Na Slatini, dne 17. marca 1904.

58. Botru.

Spoštovani gospod boter!

Srce bije mi radosti, spoštovani gospod boter, ker se morem danes na Vaš god zahvaliti Bogu, da mi je dal tako dobrega botra. Njegova očetovska roka naj Vas srečno vodi skozi življenje in naj se Vam še mnogokrat obnovi ta veseli dan. Radoval se bode vaše sreče tudi

Vaš

hvaležni
Mirko.

V Javorju, dne 31. decembra 1904.

59. Botri.

Draga botra!

Z veseljem obračam danes svoje oči proti nebu in molim, naj bi mi ohranil Vsegamogočni še dolgo mojo predrago botro, katera je vedno tako dobra proti meni in mi tolikrat razkriva svoje dobrotljivo srce. Mila sreča

naj Vam, preljuba botra, stelje svoje najlepše darove na pot. Ako bodete zadovoljni in veseli Vi, bode vesela tudi

Vaša

udana

Roza.

V Pulju, dne 2. februarja 1904.

60. Učitelju.

Visokospoštovani gospod!

Ne ocenjujte, visokospoštovani gospod učitelj, toliko besed, katere Vam je za god napisala otroška roka, ampak vzemite vpoštev veliko bolj čustva, katera navdajajo otroško srce. Čeprav je težaven Vaš poklic in trnjeva življenska pot, vendar greste vedno marljivo, vestno in neutrudljivo na delo, da sejete v srca svojih malih in poslušnih podložnikov tisto seme, katero bi se naj v šoli trdega življenja razvijalo in obrodilo obilo žetev. Vi nam kažete pravo pot, vodite nas na stezo kreposti in prižigate nam luč omike in prosvete. Nikdar ne bodem v poznejših letih pozabil lepih trenutkov, katere sem preživel v šoli in dobro si bodem zapomnil vse nauke in opomine, katere sem slišal iz Vaših ust.

Priznavanje Vašega vzornega in plodnega delovanja ter moja obljuba bodi Vam za god moje najlepše vezilo, katerega Vam more dati

Vaš

pokorni učenec

Janez Prednik.

V Slovengradcu, dne 28. maja 1904.

61. Učiteljici.

Cenjena gospica!

Zopet se je obnovil vesel praznik Vašega godu in zopet se veseli Vaša pokorna učenka, ker Vam more^č za vezilo pokloniti malo vošilce. Da je vošilce malo, opiram se na pesnika, ki pravi:

Besed pač dosti treba ni,
Ko srce srcu govori,
Dovolj, da kar je v srcu skrito,
Bogu je večnemu očito!

Bog sam torej ve, kako iskrene so danes moje želje za Vaš časni in večni blagor. On Vas naj ohrani ukaželjni in ukapotrebni mladini še dolgo, dolgo let in naj Vas osrečuje z zdravjem in veseljem. Bodite uverjeni, da ima te misli in želje razun mene danes še mnogo Vaših učencev in učenk, kajti vsi smo prepričani, kako dobro učiteljico imamo. Da bi Vas razveselilo moje sicer majhno, a srčno vošilce, želi

Vaša

poslušna učenka
Gabrijela Lednik.

V Lučah, dne 11. avgusta 1904.

62. Prijatelju.

Dragi prijatelj!

Kakor že večkrat čutim tudi danes potrebo, da Ti želim vse dobro k Tvojemu godu. Najino prijateljstvo je

že tako staro, da si gotovo sam najbolje veš tolmačiti dobre želje, katere gojim za Te. Sklenem torej s pesnikovimi besedami:

Čemú tedaj besedovati,
Častitke dolge Ti pisáti?
Srcé naj samo govori,
Saj veš, da dobro Ti želi!

Tvoj

zvesti prijatelj
Nikodem.

V Siseku, dne 7. junija 1904.

63. Prijateljici.

Ljuba moja prijateljica!

Kaj ne, gotovo si že mislila: Tekla je letos celo pozabila na me! Toda kakor vidiš, oglašam se vendar le — četudi nekoliko zakasnelo. A med dobrimi prijatelji velja osmina in sprejmi torej danes moja najprisrčnejša vošila.

Vsega, kar bi bilo za Te,
Naj Ti Bog obilno da!
To želim Ti iz srca.

Tvoja

zvesta prijateljica
Tekla.

V Logatcu, dne 22. novembra 1904.

64. Brat bratu.

Dragi brat!

Malokdaj Ti pišem, dragi brat, res malokdaj, ker me ovirajo razni opravki in naporna služba, a neodpust-

ljivo bi bilo, ako bi si tudi danes, ko obhajaš svoj znameniti god, ne vzel nekoliko časa in ti pisal nekaj vrstic. Sicer ne smeš misliti, kakor bi se Te tudi spominjal tako redko, ampak nasprotno mislim vsak dan z bratovsko ljubeznijo na Tebe. Bodi prepričan, da Te v duhu pazno spremljam po življenskem tiru in da sem vedno pripravljen, z besedo in z dejanjem stati Ti na strani. Sprejmi k godu moja najsrčnejša vošila in spominjaj se rad svojega

Tebe

ljubečega brata
Martina.

Pri Sv. Vidu, dne 3. decembra 1904.

65. Brat sestri.

Ljuba sestra!

Zopet je preteklo leto in zopet se je približal Tvoji veseli god. Sicer me močno vleče, obhajati ga v Tvoji družbi, a ovirajo me stanovske dolžnosti in prevelika oddaljenost. Pošiljam Ti torej pismeno svoja najboljša vošila, kakršna goji le dober brat do svoje ljubljene sestre. Izrazim jih pač najložje v sledeči kitici:

Z besedo pač mi ni mogoče
Razkriti svojih Ti željâ,
Dovolj je pa, da večni Oče
Jih vidi mi na dnu srca.

On vidi, sliši vzdihe vroče,
Ki jih pošiljam do neba:
Večni Bog Ti stoj na strani,
Te dolgo srečno še ohrani!

Srčno Te pozdravlja

Tvoj

brat
Tomaž.

V Ljutomeru, dne 16. septembra 1904.

66. **Sestra bratu.**

Srčno ljubljeni brat!

Srce se mi danes ogreva v solncu pravega in čistega veselja, ker mi Tvoj god, ljubi brat, daje ugodne priložnosti, da se lahko odzovem prijetni sestrinski dolžnosti, želeč Ti namreč vse najboljše. Vsegamogočni stvarnik, katerega milost sije na nas vse, naj Te vodi le po dobrih in srečnih potih.

Jasno Ti nebo življenja bodi,
Sreče vedno in veselja vir,
In ko duša se od trupla loči,
Dan naj zlat v nebesih Ti napoči!

To so srčne želje

Tvoje

sestre

Alojzije.

V Makolah, dne 7. marca 1904.

67. **Sestra sestri.**

Preljuba sestrica!

Kaj bi Ti naj k godu želela družega, kakor samo dobro.

Koder Te usoda mila vodi,
Bodi s Tabo sreča, zdravje, mir,
Angelj varuh sam naj s Tabo hodi
Skozi svetni hrup, nemir, prepir!

Srčno Te pozdravlja

Tvoja

sestra

Milena.

V Sevnici, dne 3. julija 1904.

68. **Sestra malemu bratcu.**

Dobri bratec!

Danes praznuješ svoj veseli god. Iz vsega srca Ti želim vse sreče. Bog Te ohrani zdravega! Bodi tudi še naprej prijazen svojej

Tebe

ljubečej sestri

Juliki.

Na Jesenicah, dne 16. avgusta 1904.

69. **Učenci katehetu.**

Prečastiti gospod!

V sto in sto srcih provzročil je veseli dan Vašega slavnega godu najboljše želje in nam dvignil misli k Bogu. Ne samo mi, Vaši učenci, se veselimo tega dne, ampak veselijo se ga tudi naši stariši in vsi prijatelji pridne mladine. Mili oče v nebesih naj Vam da pravo srečo in naj Vam z najlepšimi cvetlicami posuje pot skozi življenje, po kateri hodite še dolgo zdravi in veseli. Gotovo Vas bode razveselila obljuba, da si hočemo učenci dobro zapomniti Vaše mile nauke in da se hočemo po njih ravnati celo svoje življenje. Ob enem se Vam pa zahvaljujemo tudi za vse trpljenje in skrbi, katere imate radi nas in želimo biti vedno

Vaši

ubogljivi učenci.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1904.

K rojstnemu dnevu.

70. Sin očetu.

Ljubi oče!

Čeravno sem še majhen in mi slaba, nevajena ročica ne piše preveč spretno, vendar je pisemce, katero Vam pišem k Vašemu rojstnemu godu, sad mojega truda. Zato upam, da Vam bodo dopadale kratke vrstice. Upam pa tudi, da Vas bodem drugo leto lahko razveselil z obširnejšim pismom. Moje kratko, a iz srca izhajajoče vošilce je :

O Bog, osreči dobrega očeta
In živi jih še mnoga leta,
Vesele, zdrave dni jim daj,
Povsod jih angelj Tvoj spremljaj!

Vaš

hvaležni

Ivan.

V Kamnici, dne 1. maja 1904.

71. Sin materi.

Premila mati!

Ljubezen do Vas in veselje, da Vam, ljuba mati, lahko častitam k rojstnemu godu, dvigujeta danes moje oči proti nebu. Preslab in preokoren sem še v svojih izrazih in ne morem z besedami dostojno povedati tega, kar čutim v prsih. Obračam se torej do Boga z jedino prošnjo, naj Vas ohrani še mnogo let srečnih in zadovoljnih v prid svojega

Vam

hvaležnega sinkā
Boštjana.

V Marenbergu, dne 3. januarja 1904.

72. Hčerka očetu.

— Predragi oče!

Z radostnim srcem pozdravljam danes obletnico onega dneva, katerega ste bili rojeni. Res je minilo že precejšnje število let od takrat, a nebeški oče Vam je bil do zdaj vedno dober in mil. Želim Vam torej, naj bi tak ostal do Vas še naprej in Vam odločil še veliko let zadovoljnega življenja, kar Vam prav iskreno in iz srca želi

Vaša

— pokorna hčerka
Barbka.

Na Muti, dne 8. julija 1904.

73. Hčerka materi.

Preljuba mati!

Vaš rojstveni god me prav veselo opominja svojih najlepših dolžnosti, katere imam do Vas, predobra mati. V moji starosti mi ni drugače mogoče izpolniti teh dolžnosti, kakor z izrazom svoje najglobokejše hvaležnosti za vse izkazane dobrote in pa s prisrčnimi vošili.

Še dolgo let solnce naj zlato Vam sije!
 In kadar odmeril bo Večni Vam čas,
 Da zadnjikrat solnce za goro se skrije,
 Naj spremi nebeški sam angelček Vas
 V deželo radosti, kjer neha se reva,
 V deželo, kjer slava se večna prepeva!

To Vam želi prav srčno

Vaša

do smrti hvaležna

Rozina.

V Vuhredu, dne 20. maja 1904.

74. Dedeku.

Dobri dedek!

K rojstnemu godu želim Vam, dragi dedek, naj bi me še dolgo razveseljevali krepki in zdravi. Kakor ste bili Vi vedno moj dober dedek, tako hočem biti tudi jaz

vedno Vaš dober in ubogljiv vnuček. Bog Vas živi še mnogo let na veselje svojega

Vas

spoštuječega
Petrčka.

Na Prevaljah, dne 6. junija 1904.

75. Babici.

Draga babica!

Vsak dan, ki mi daje priložnost, da Vam lahko izrazim svoja čustva do Vas, draga babica, je zame velike važnosti. Tak dan je napočil tudi danes, ko obhajate svoj rojstni god v spomin tistega dne, ko Vas je poslal ljubi Bog na svet. Bili ste mi vedno tako dobri in skrbeli ste vedno zame, kakor bi bili moja druga mati. Zato Vam obljubim, da hočem biti napram Vam vedno poslušna in pokorna in Vam hočem z lepim vedenjem in s pridnostjo delati prijetno veselje. Imejte še nadalje tako radi svojo

Vas

ljubečo vnukinjo
Ivanko.

V Velikovcu, dne 7. aprila 1904.

76. Stricu.

Spoštovani stric!

Danes obhajate veseli praznik svojega rojstnega godu. Kot hvaležnemu vošilecu je danes moja prva dolžnost, da se Vam zahvalim za Vaše dobrotno srce, kakršno

kažete o vsaki priložnosti do mene. Dobrotljivo nebo naj Vas zato blagoslovi in Vam da še veliko let preživeti v trdnem zdravju. Naj Vam pa tudi izpolni vse želje, katere gojite za sebe in za svoje bližnje in sorodnike. Prosil bodem Boga prav goreče, naj usliši moje želje, sam Vam pa hočem vprihodnjíč pokazati, kako znam z lepim in poštenim vedenjem biti vreden tako dobrega strica. Ohranite mi še dalje svojo naklonjenost. Poljubujem Vam roko in ostanem s celim srcem

Vaš

udani stričnik
Milan.

Na Bledu, dne 28. septembra 1904.

77. Teti.

Spoštovana teta!

Ako bi bila bogata, prinesla bi Vam danes, ko obhajate svoj rojstveni god, za vezilo zlata in srebra in drugih dragocenosti. Ker sem pa ubog otrok, navezan na postrežljivost in dobroto drugih, prinašam Vam za vezilo samo majhno vošilce:

V radosti blaženi ohrani
Mi teto ljubljeno, o Bog!
Ohrani srečno jo in brani
Bolesti, križev in nadlog!

Vaša

udana
Cilka.

V Šoštanju, dne 8. februarja 1904.

78. Dobrotniku.

Visokospoštovani gospod!

Z veseljem sem pričakoval današnjega dneva, dneva Vašega rojstnega godu, da bi ga obhajal z gorečo hvaležnostjo in se spominjal tistega blaženega dne, ki mi je podaril tako naklonjenega dobrotnika. Iz dna svojega srca zahvaljujem se Bogu in ga prosim, naj mi še dolgo ohrani mojega pokrovitelja v sredini svojih ljubih. Ako bi Bog hotel uslišati to prošnjo, razveselilo in osrečilo bi najbolj

Vašega

udanega slugo

Martina Podkrajšek.

V Petrovčah, dne 19. julija 1904.

79. Dobrotnici.

Visokospoštovana gospa!

Le za Vas, visokospoštovana gospa, bije danes moje srce in Vam prinaša k rojstnemu godu najboljša vošila. Božja previdnost, ki mi je naklonila tako dobrotljivo pokroviteljico, naj Vas še nadalje osrečuje z bogatimi darovi in Vam podeli zdravje, mir in zadovoljnost. Z vzklikom: „Bog Vam povrni sto in stokrat, kar ste mi storili dobrega!“ ostanem vedno

Vam

hvaležna

Neža Rojan.

V Pamečah, dne 9. julija 1904.

80. Prijatelju.

Cenjeni prijatelj!

Sicer je lepa navada želeti si k rojstnemu godu vse dobro, toda če se Te danes spominjam tudi jaz in Ti prinašam za vezilo svoja najsrčnejša vošila, veruj mi, da se zgodi iz navade. Nekaj notranjega je, ki mi pravi, naj bi Te Bog ohranil še dolgo, dolgo! Ohrani mi še naprej svoje prijateljstvo! Srčno Te pozdravlja

Tvoj

zvesti prijatelj

Oton.

V Štorah, dne 21. maja 1904.

81. Prijateljici.

Cenjena prijateljica!

Kaj Ti naj vošim danes k Tvojemu rojstnemu godu, draga prijateljica? Vošim Ti, naj bi Ti Bog izpolnil vse želje, katere imaš in nosiš v svojih prsih. Ljubi Bog v nebesih obvari Te zdravo še veliko let. Kakor si bila do zdaj dobra prijateljica, ostani še naprej svoji

Tebi

zvesti prijateljici

Matildi.

Na Mislinji, dne 29. oktobra 1904.

K raznim prilikam.

82. Starišem k srebrni poroki.

Preljubi stariši!

Ravno danes je minilo petindvajset let, odkar Vas je roka duhovnikova blagoslovila v trdno zvezo. Kakor pomladanje jutro minila so ta leta. Bog Vam je dal svoj blagoslov in usoda Vas je vodila z milo roko. Zdravje in zadovoljnost kažeta Vam jasno nebo in okoli Vas so zbrani Vaši otroci, ki Vas spoštujejo in ljubijo čez vse. Kaj bi Vam naj torej k srebrni poroki želeli boljšega, kakor dosedanjo zadovoljnost in dosedanji božji blagoslov. Živite še mnogo zdravih in veselih let med svojimi otroci, katerih največja skrb bo vedno ta, na rokah Vas nositi z otročjo ljubeznijo. Vas v vsem zadovoljiti bodo vedno skrbeli

Vaši

hvaležni otroci.

Pri Novi cerkvi, dne 18. januarja 1904.

83. K zlati poroki.

Predragi stariši!

Doživeli ste z današnjim dnevom prav redko srečo, obhajate namreč svojo zlato poroko. Dobrotno nebo daje le malokomur ta izvanredni dar. Doživeli ste v dolgih letih svojega zakona mnogo dobrega, mnogo sreče — pretrpeli pa tudi marsikaj bridkega. Delo in skrbi so rano osivile Vaši častiti glavi in Vam v obraz zarisale marsikatero potezo. Toda za plačilo Vam je Bog dal dočakati zlato poroko, katero obhajate še čvrsti in zdravi sredi svojih otrok in vnukov, katerim bode današnji dan ostal neizbrisljiv v spominu. Da bi Vam Bog dal učakati še veliko jasnih in veselih dni, to so najiskrenejše želje

Vaših

vnukov.

V Begunjah, dne 22. junija 1904.

84. Za obletnico gospodu župniku.

Prečastiti gospod župnik!

Minilo je petindvajset let, odkar Vam je nebeški Oče poveril trudapolno službo in Vas poslal na trnjevo pot duhovnega pastirstva. Vsi verniki Vaše župnije obhajajo slovesno današnji dan in najtoplješa zahvala hvaležnih sre kipi proti nebu, zahvala namreč za tako dobrega duhovnika in skrbnega dušnega očeta. V vseh srcih oglašajo se pa tudi najiskrenejše želje za Vaš blagor, prečastiti gospod župnik! Tudi učenci in učenke se Vam poklanjamo danes in Vam prinašamo svoja najboljša

vošila. Najvišji pastir, ki kraljuje nad nami, naj najde dopadenje nad Vašimi deli in naj Vam da še naprej svoj blagoslov. Živite še dolgo, dolgo let med nami! To Vam žele

Vaši

hvaležni otroci.

V Trstu, dne 2. avgusta 1904.

85. K učiteljevi obletnici.

Spoštovani gospod učitelj!

Zbrali smo se danes učenci in učenke, da proslavimo veseli Vašo petindvajsetletnico. Dolga in trnjeva je bila pot, po kateri ste hodili skozi ta leta in marsikatera bridka ura Vam je grenila življenje. Toda neumorno in vestno ste hodili dan na dan na svoje delo, orali ledino v otroških srcih in glavah, kazali mladini pravo pot in jo navajali k čednostnemu življenju. Sejali ste seme dobrih nauk in vcepavali najpotrebnejše iz vede in omike. Kako bi se Vam naj primerno zahvalili za vse to? Kako bi Vam naj poplačali ves trud in povrnili vse dobrote? Drugače ne moremo tega storiti, kakor s hvaležnostjo in ljubeznijo. Ljubi Bog Vam daj čakati še veliko lepih dni! Naj Vam da v napornem delu potrebne moči, a naj Vam tudi da včasih pozabiti grenkote učiteljskega poklica. Hvaležni Vam hočemo vedno biti in visoko nositi zastavo, katero ste nam bili razvili Vi, namreč zastavo pouka in izobrazbe. Bog Vas živi!

Vaši

pokorni učenci in učenke.

V Doliču, dne 4. novembra 1904.

86. V slovo gospodu učitelju ali katehetu.

Častivredni gospod!

Kolikrat in kolikrat prišli smo učenci in učenke z veselimi srci in veselimi obrazi v šolo, da verno poslušamo Vaše nauke in Vaša navodila. Z dobrotnim srcem in smehljajočim obrazom stali ste vedno pred nami, vneti za svoj poklic in vneti za blagor pokorne čete. Tudi danes smo prišli semkaj, a naša srca so žalostna. naš obraz je tužen in v očesih nam igrajo solze. Danes jemljete namreč od nas slovo in zapuščate svoje dosedanje otročiče, svoje dosedanje ovčice, katere ste bili do zdaj pasli tako skrbno. Danes, ko stojite zadnjikrat pred nami, dvigujejo se naša otroška srca k Bogu, proseč ga blagoslova za Vas. Bog daj, da bi bili na svojem novem mestu še bolj zadovoljni in srečni! Edino, kar Vam moremo storiti, je, da se Vam prav pristrčno zahvaljujemo. Ohranite v dobrem spominu svoje dosedanje učence in učenke, kakor bodemo tudi mi Vas ohranili v najlepšem spominu in ostali vedno

Vam

hvaležni učenci in učenke.

Na Paki, dne 14. aprila 1904.

87. Prijatelj se zahvaljuje za vošilo.

Dragi moj Janez!

Tvoje srčno vošilo k novemu letu razveselilo me je zelo. Vidim, da se me spominjaš še vedno in da si še

vedno moj stari prijatelj. Lepo se Ti zahvaljujem za Tvoje srčno vošilo in ravno tako, kakor vošiš Ti meni, vošim tudi jaz Tebi. Bog nama daj obema skupaj prav srečno in veselo novo leto in najina prijaznost ponavlja naj se z vsakim novim letom in naj bode prav prisrčna. Tedaj bode zadovoljen in srečen

Tvoj

prijatelj
Marka.

Na Kalobju, dne 3. januarja 1904.

88. Prijatelj voši prijatelju, ker je zopet ozdravel.

Ljubi prijatelj!

Bal sem se za Te, ko sem slišal, da si zbolel in večkrat sem se prav živo spominjal veselih dni, ki sva jih preživela skupaj. Želel sem, da bi Ti Bog zopet dal ljubo zdravje in nama obema zopet vesele čase. Hvala bodi Bogu! Moja srčna želja se je izpolnila. Verjemi mi, da sem bil neizrečeno vesel, ko sem izvedel, da si ozdravel. Te velike sreče Ti gotovo nihče bolje ne privoši, kakor

Tvoj

pravi prijatelj
Jurij.

V Zibiki, dne 15. aprila 1904.

Venček vošilnih pesmic.

Za novo leto.

Kakor cvetka se razcvita,
K'dar pomladi prerojene,
Nove, mile, pomlajene
Jutro mlado se zasvita,
Naj Vam dan na dan razvija
Sreča lepša se — izlija
Naj na Vas darove svoje;
Naj življenja trde boje
Vse skrbno od Vas odvrača
In stoterno naj poplača,
Kar za mene ste prebili,
Kar za mene ste storili!
Jaz za sebe pa obljubljam,
Ko roko Vam zdaj poljubljam:
Priden bodem Vaš otrok,
Pridne glave, pridnih rok!

Silvester.

Vošilo malčka.

Prikobacam,
 Prikoracam,
 In povedati želim:
 Ljubi očka,
 Mati ljubka,
 Vse najboljše Vam želim!

Silvester.

Materi za god.

Za god, oj, mati mi predraga,
 Želim Vam blagrov sto in sto!
 Pa nimam novcev, nimam blaga,
 Kaj neki za vezilo bo?

Pa čakajte do zime, mati,
 Ko pride spet Miklavž z neba,
 Darov Vam pol čem svojih dati,
 Beseda moja naj velja.

Sedaj Vam pa srcé darujem,
 Ki bodi vedno Vaša last,
 Gorelo bo, to obljubujem,
 Le Vam in narodu na čast!

Marica Strnad.

Starišem za novo leto.

Leto staro je minilo,
 Novo danes nastopilo,
 Kaj prineslo bo — kdo ve?
 Bodo nas nesreče trle,
 Dobre nade nam zamrle,
 Ali bo nám sreča mila
 Dobre upe izpolnila —
 Tega nihče prav ne ve!
 Oni gori nad zvezdami
 Je usode krmilar,
 On, če dober bode z nami,
 Varoval nas bo prevar.
 K njemu otrok se zatekel
 Sem v molitvi pregoreči,
 In v molitvi sem izrekel,
 Da bi bilo vse po sreči
 V novem letu Vam, o blagi
 Moji stariši predragi,
 Naj bi zdravje in veselje
 Bog Vam podelil obilo
 In izpolnil vse Vam želje;
 Naj nebo na Vas rosilo
 Milosti in blagre svoje!
 Kar pa meni bo mogoče,
 Vse Vam v prid hočem storiti,
 Kajti vedite, da vroče
 Želje samo to so moje:
 Vedno Vam pokoren biti!

Silv: ter.

Očetu za god.

Pozdravljeno mi jutro sveto,
 Ko se vesel praznuje god;
 Naj ga še nekatero leto
 Učakati Vam da Gospod!
 Ljubezni dar in spoštovanja
 Otrok hvaležen Vam poklanja.

Kar srce čuti, srce vroče,
 Z besedo reči se ne da!
 Edino, kar mi je mogoče,
 To želja je iz dna srca
 In vzdih ljubezni živovroče:
 „Bog živi Vas, premili oče!“

Za god.

Na Vašega imena dan
 Razcvel se vrtec je krasan,
 Vijo na njem se mi gredice,
 Z gredic klijjo, dehte cvetice.

To vrtec ni z gredicami,
 Gredice ne s cveticami,
 Srce je moje in čutila,
 Ki Vam klijjo in bodo klila.

A. Medved.

Sinek materi za god.

Ljuba, draga, skrbna mati,	Zdravje ljubo in radosti
Kaj za god Vam hočem dati	Tja do poznih let starosti,
Sinek Vaš, še deček mladi?	Sreče tudi prav obilo
Kaj posebnega bi radi?	Naj bi Vam nebo delilo!

Pridno hočem se učiti
 In za Vas srčno moliti,
 Da izpolnim Vaše želje,
 Sinek storim Vam veselje!

A. K. Sež — ov.

Roditeljem za novo leto.

Majhna moja želja
 Polna je veselja:
 Bog Vas čuvaj, hrani
 Letos, kakor lani! —

—3.

Materi za god.

Za vezilo, draga mati,
 Šop nabrala sem cvetlic,
 Vam jih hočem otrok dati
 Danes se smijočih lic.

Glejte, vse te barve razne,
 Kakor tu se strinjajo,
 Po pomenu niso prazne!
 One meni pravijo:
 Mnogovrstne so dobrote
 Materine vse milote,
 Ki otrok si jih prejel,
 Odkar dihati si jel! —
 Vem, da vse Vam povrniti
 Ni mogoče, a prositi
 Hočem ljubega Boga
 Prav in res iz dna srca:
 Naj Vas zdravo še ohrani
 Meni mnoga, mnoga leta,
 Vseh neprilik naj Vas brani,
 Enkrat pa nebesa sveta,
 Mati, naj Vam podeli,
 Kjer bi vsi se videli!

Silvester.

Starišem za novo leto.

Novo leto naj veselje
 Vedno novo Vam rodi,
 Sinka Vašega so želje,
 Ki mi v njih srce gori:

„Ljubo mamó in očeta,
 Moja draga obadva
 Živi Bog še mnogo leta!“
 Tako prosim iz srca.

Malček starišem.

Majhen sem otrok še zdaj,
 Malo znam še reči kaj,
 Malo, vendar iz srca:
 „Bog vse dobro naj Vam da!“

Silvester.

Materi.

Kaj Vam hočem, ljuba mati,
 Danes za vezilo dati,
 Ko sem še otrok ubog
 Slabih rok in šibkih nog? —
 Toda meni kar storiti
 Ni mogoče — izpolniti
 Za-me hoče ljubi Bog!
 Srečne pote naj Vas vodi,
 Mir in zdravje Vam odsodi,
 In Vas brani vseh nadlog!

Silvester.

Materi za god.

Nimam kaj, predraga mati,
 Vam za god veseli dati;
 Naj Vam torej le srce
 Danes čisto razodene
 Želje svoje preiskrene,
 Ki mi v njem za Vas gore:

O, da dolgo bi prav zdravi,
 Ne v nadlogi, ne v težavi
 Uživali sladke dni;
 Vedno srečni in veseli
 Da bi z mano doživeli
 Le veselje brez skrbi!

A ko enkrat pa Vam jenja
 Doba zemskega življenja,
 Naj nebo se Vam odpre;
 Angelji tedaj krilati
 Spremijo naj v raj Vas zlati,
 Kjer je solnce brez teme!

Materi.

Kdo obleko mi kupuje,
 Kdo za hrano mi skrbi?
 Kdo pri meni vedno čuje,
 Kdo za mene le živi?

Kdo po dnevi in po noči
 Prosi ljubega Boga,
 Da me čuva vsega zlega,
 Da mi srečo, zdravje da?

Ko sem bila še detetce
 V posteljci se jokajoč,
 Kdo mi pel je pesmi svete,
 Kdo me zibal dan in noč?

Vi ste bili, ljuba mati,
 Varuh moj mladostnih let,
 Spoznavati ste učili
 Zgodaj me hudobni svet.

Vse, kar ste me Vi učili,
 Spolnovala bom zvesto,
 K Bogu bom za Vas molila,
 Slušala Vas bom lepo!

Ana Križman.

Očetu za god.

(Bratec in sestrice ali dva bratca.)

God obhaja danes
 Našega se ata,
 In sree nam čutno
 Čustva vzbujajo zlata . . .
 Kaj naj v god Vam daja?
 Mala sva čestilca,
 In ubožna tudi,
 Čisto brez darilca! . . .
 Zima ostromrazna
 Cvet je zamorila,
 Daleč proti jugu
 Ptice zapodila . . .
 Kar oko doseže:
 Polja, loge, vrte
 Zima je zakrila
 Pod snežene prte!
 Da je nama cvetje,
 Vse bi Vaše bilo;

Ptičica bi pela
 Vam na razvedrilo! —
 Ali kaj sva rekla? —
 Kdor jo v srecu ima,
 Temu ni pomladi
 Pokončala zima!
 Pomlad v naših srcih
 Vije bujno cvetje,
 In s tem cvetjem družijo
 Angeljsko se petje . . .
 Cvetje, pesem srčna —
 Vaše danes bodi:
 Nate to darilce,
 Ob veselem godi! —
 Naj Vas čuva z nami
 Na veselje deci,
 V radost zlati mami!

Vneslav.

Malčku za god.

Otrok mili, otrok mali,
 Kaj bi Tebi k godu dali? —
 Zate darek sem ugibal,
 Naposled sem to uganil:

Naj krilatec božji zibal,
 Nad Teboj roke bi sklenil;
 Dobri Bogec po otročje
 Naj sprejel bi Te v naročje . . .
 Priden bodi otročiček
 In vesel kot drobni ptiček;
 Mame, ata, vseh ljubljeneč,
 Božje milosti dojenec . . .
 A ne jokcaj, to ni lepo;
 Rajši malce porazsajaj,
 In zaninaj in zananaj
 Ti moj bratec — to je lepo!

Po Franu Žgur.

Materi.

Vse, kar mislim, rečem, berem, pišem,
 Če počivam, v sladkem spanju dišem,
 Vsak premikljej udov in srca —
 Vam, o ljuba mati, naj velja!

Iz »Angeljčka«.

Starišem za novo leto.

(Tudi samo očetu, materi, ali dedeku, babici.)

Bog Vam je dal spet dočakati dne,
 Ki mi prelepo priložnost daje;
 Da Vam Vaš sinček (vnuček) spet lahko pove
 Svoje iskrene vse srčne želje;

Naj bi še mnogo let srečno živeli,
 Mene pa vedno prav radi imeli,
 Kadar pa Bog Vas pokliče s sveta,
 Srečno Vam večnost v nebesih naj da!

Silvester.

Hčerka materi za novo leto.

Kaj naj bi Vam hčerka mala
 V dar za novo leto dala,
 Da bi Vas razveselilo,
 Mater mojo, mater milo?
 Kar imam, ste Vi mi dali,
 Zame mnogo ste prestali! —
 S čim naj Vas zdaj obdarujem,
 Ker že toliko dolgujem?
 Rada bi cvetlic Vam dala
 Pa je zima vse pobrala! —
 Le podobico sprejmite,
 „Dete Jezus“ je preblago,
 Najsvetejše, najbolj drago!
 Za spomin si jo shranite.
 Kakor on je bil ubogljiv,
 Jaz želim takisto biti,
 Nikdar Vas v tem letu novem
 Ne jeziti, ne žaliti.
 Hočem biti poslušljiva,
 Redna vsa in postrežljiva,

Vam pri delu pomagati
 In skrbno na strani stati!
 Teh obljub se bom držala
 In je zvesto spolnovala;
 Da bi kdaj še preveseli
 Novo leto doživeli!

A. K. Sež—ov.

Za novo leto.

Akoravno cvetja nima,
 Ne planjava, ne polje,
 In čeprav zatrla zima
 Vse cvetlice je lepe;

Ena vendar je ostala,
 Naj Vam danes jo podam!
 Ta cvetlica je zahvala —
 Lepše rože ne poznam!

Materi.

Ni treba dosti besedi,
 Kjer srce srcu govori;
 Ljubezen živa in goreča
 Je tiha, mirna in molčeča.
 Ta dan pa moči ni molčati,
 Ker god je Vaš, preblaga mati!
 Iz srca dviga se mi glas:
 „Bog, oče večni, živi Vas!“

Malčku za novo leto.

Veš kaj, dragi bratec moj?
 Leto novo je prišlo!
 Kdaj je prišlo?
 Zjutraj kar in kar nocoj;
 Saj ne veš Ti prav, kako.
 Ti si spančkal kakor snop,
 Lepe si užival sne —
 Čas pa Ti je kopal grob;
 Ali nisi se zavedal,
 Kaj prinese grob Ti vse!
 Zazóri Ti življenja raj,
 Morda peklo zazija,

Vse prebiješ sam tedaj.
 Bog Ti dosti daj srca,
 Mnogo bistrega duha,
 Bog, ki velel je nekoč:
 „Majhna deca, k meni!“
 Saj deli dobrotno moč
 Tvoji duši čisti,
 Od njega rojeni!
 Veš kaj, dragi bratec moj,
 Bodi srečen in vesel,
 Dober bodi Bog s Teboj,
 Da v nebesa bi Te vzeli!

Po A. Medved-u.

Dijak materi.

Beri, zlata mati moja,
 Kar Ti drobna roka piše,
 Ko po Tebi sinek vzdíše,
 Ki ga dobra skrb je Tvoja
 V mesto véliko poslala,
 V šolo ga učiti dala,
 Da bi si utepel v glavo,
 Kar je dobro, kar je pravo. —
 Danes god Ti svoj praznuješ
 In prijatelje gostuješ —

Vendar v tem veselju tudi
 Tvoje se oko pomudi
 Nad vsticami v tem listi,
 Ki v ljubezni Tebi čisti
 Piše sinek jih od tod,
 Ker zdaj svoj praznuješ god:
 Rad bi Ti zlata poslal,
 Da ga meni kdo je dal —
 Pa ubožec nimam nič!
 Kar pa svojega imam
 Srčnorad za god Ti dam;
 Ker smo v šoli se učili,
 Da je prvo med vezili:
 Želje so iz dna srca,
 Ki hite mi do Boga.
 On daj vsega Ti obilo:
 Dobro dan na dan kosilo,
 Mnogo daj Ti srečnih let,
 Pota naj posiplje cvet,
 In po njem Ti noga hôdi,
 Ki v nebesa Te privôdi!

E. Gangl.

Očetu ali materi.

Srečo, zdravje, zadovoljnost
 Naj Vam leto novo nosi,
 To je želja, ki jo danes
 Srce moje za Vas prosi!

Materi za god.

Mati ljuba, mati draga,	Naj Vam da življenje srečno,
Srčno vošim Vam za god:	Brez trpljenja in skrbi,
Kar srce želeti more,	Enkrat pa veselje večno
Naj izpolni Vam Gospod!	Naj Vam, mati, podeli!

Radoslav II.

Vošilo za novo leto.

Prišlo je zopet novo leto —
 Da bilo dobro bi pričeto!
 Veselja Bog Vam dosti daj,
 Z njim zdravje, sreče marsikaj!

A. Funtek.

Otrok materi.

Majhno sem sicer še dete,
 Vendar od ljubezni svete
 Srce mi za Vas gori.
 Da bi zdravi in veseli
 Dolgo, mati, še živeli,
 To Vam Vaš otrok želi!

Za god.

(Tudi za novo leto itd.)

Naj Vam Bog stotero plača,
 Kar storite mi dobrot!
 Zlo naj vse od Vas odvrča,
 Da bo srečna Vaša pot!

Naj Vam daje ure jasne,
 Zdrave in pokojne dni,
 Ko življenje Vam ugasne,
 Pa naj raj Vam podeli!

Blagoslov Vam Bog dodeli,
 Radost Vam in zdravje daj,
 Da v življenju bi veseli
 Bili srečni vekomaj;
 Da bi dolgo let živeli
 In nekoč šli v sveti raj!

Za novo leto.

Kar otročič Vam droben, mlad
 Povedal bi iz srca rad,
 Je v prvi vrsti želja ta:
 Naj Bog le dobro vse Vam da;
 Naj podeli Vam zdravje, mir,
 Odvrne jezo in nemir,

Naj Vam ves blagoslov svoj da,
 Po potih srečnih Vas pelja,
 Da bilo leto bi Vam milo,
 Ki novo zdaj je nastopilo!
 A konečno Boga še prosim,
 Da želja, ki jo v srcu nosim,
 Izpolnila bi se: da jak
 Otrok Vaš bil bi in krepak,
 Da bi nikdar Vas ne razžalil,
 Veselja nikdar ne kalil!
 Končam z izrekom pa: „Vsak čas
 Bog živi Vas — Bog živi Vas!“

Silvester.

Hčerka materi.

Tebe ljubim hčerka Tvoja,	Pridno hočem se učiti,
Polno je želja srce:	Nikdar nočem Te žaliti,
Bog Te čuvaj, mati moja,	Da veselje boš imela,
Srečna bodi, ljubi me!	Dokler koli boš živela!

Olga.

Materi.

Živela mati, srečna in zdrava,
 Radost povsod naj vodi Vas prava;
 Dobra da mati nam vedno bi bila,
 Svoje ljubezni nikdar nam kratila!

Starišem za god.

(Tudi za novo leto itd.)

Povrniti, starši mili,
 Vseh dobrot mi ni mogoče,
 Ki ste mi jih kdaj storili;
 Hvala zanje, mati, oče!
 Verno molil bom ves čas,
 Prosil srčno bom za Vas:
 Večni Bog Vam stoj na strani,
 Zdrave, srečne Vas ohrani!

Starišem za novo leto.

Spet je leto zatonilo
 V tajno večnosti morje,
 Več ne bo se povrnilo,
 Novo je nastalo že.
 Naj Vas sreče žar obseva,
 Zdravje mir Vam bodi ž njim;
 Kar le srce Vam zahteva,
 V novem letu Vam želim!

Materi za god.

Kdo preštel bi vse cvetlice,	Kdo preštel bi vse zvezdice,
Ki pomlad jih obudi,	Ki bliščijo nam z neba,
Kdar naravi nežno lice	Kdo preštel bi vse vodice,
Pomlajeno zarudi?	Ki potekajo z gora?

Kot nebrojne so cvetlice,
 In nebrojne so vode,
 In neštete so zvezdice,
 Nekaj še nešteto je:
 Materine so dobrote,
 Materino je gorje,
 Materine so težkote,
 Materine so želje!

Za neštete vse dobrote,
 Za nešteto vse gorje,
 Za neštete vse težkote
 In nebrojne vse želje
 Zagotavljam, mati mila,
 Da le Vas ljubila bom,
 Ko zadnja ura mi bo bila,
 Še Vam hvaležna bom!

Silvester.

Dedeku za god.

D e č e k :

Poglejte, dedek dragi,
 Prišli smo vošit srečo
 Za god Vam kar največo,
 Ki Bog deli jo blagi.

Zato Vaš god veseli
 Veselo mi slavimo
 In srčno Vam želimo,
 Da dolgo bi živeli.

Na svetu mnogo muke
 Prestali in prebili,
 In mnogo premolili
 Za nas ste, svoje vnuke.

V zahvalo pa Vam dati
 Ni drugega mogoče,
 Kot srca prošnje vroče
 V nebesa pošiljati:

Da Bog in Mati sveta
 Enkrat bi Vas pridela
 Med angeljska krdela,
 Kjer zbrana je vsa četa!

Starejša sestrice.

Dedek, jaz tudi molčati ne smem,
 Ker nekaj povedati vem,
 Povedala namreč Vam srčno bi rada,
 Kaj Vam darovala bo družbica mlada.

Poglejte, cvetlice vsak v roki ima,
 Da Vam za vezilo jih da,
 Najprve cvetlice pomladi vesele:
 Vijolice, zvončke, marjetice bele.

Vijolica tiha tako govori:
 „Ponižnost najlepše dehti!“
 Za vzgled mi vijolice bomo imeli,
 Nikdar se ne bomo ošabno prevzeli.

Veselo pri vodi nam zvonček zvončka:
 „Nedolžnost — ta največ velja!“
 Zato se od njega mi bomo učili
 In krstno nedolžnost do groba hranili.

Kdor pa jo do groba ohrani zvesto,
 Marjetica pravi tako:
 Da zlato dobil bode krono tam gori,
 Kjer Bogu prepevajo angeljski zbori!

Mala sestrice.

Lepo ne znam še govoriti
 In sreče Vam vošiti,
 Zato naj kar tako,
 Saj zame dobro bo:

Da dolgo bi živeli
 In radi nas imeli,
 Kupili bratcu mnogo hlačk,
 A meni pa še več igračk.

F. S. Finžgar.

Hči materi.

Kakó ljubezen, mati mila,
 Vam bode hčerká povrníla? —
 Ne morem tega in ne znam,
 To bi le mogel Večni sam.

A vendar Vas le veselíti,
 Poslušna Vam, udana biti,
 Nikoli ne žalíti Vas,
 Hvaležna biti vsaki čas,
 To sklep je hčere Vam udane,
 Ki vedno zvesta Vam ostane!

Materi.

Res spomladi žar ogreva
 Solnčni milo vse rastline,
 A še lepše pa odseva
 Materine žar miline.
 Srečen pač ne more biti,
 Otrok, ki je mater izgubil!

Meni to se ne zgoditi,
 Bogu danes sem obljubil:
 Priden hočem vedno biti,
 Vse po volji Vam storiti,
 Vsaki dan za Vas moliti
 In nikdar Vas razžaliti!

Silvester.

Učitelju za novo leto.

Sneg pokriva breg, ravan,
 Cvetk več nima širna plan,
 Ker umoril jih je mraz;
 Vendar tri^{imam} še jaz,
 Te prinesem Vam v darilo
 In poklonim za vezilo:
 Spoštovanje, prva cvetka
 Rastla mi je iz začetka
 V srcu že in rase še,
 Rastla bo od dne do dne.
 Druga cvetka ubogljivost,
 Tretja cvetka pa marljivost,
 S prvo naj se družite,
 Meni pa prislužite,
 Da bom dober Vaš učenec,
 Da bom vedno Vaš ljubljeneč!
 In ko šolo zapustim,
 Naj v spominu Vam živim!

Silvester.

Dobrotniku za god.

Prišel je dan godovni spet,
 Ki srečno ste ga doživeli,
 Daj Bog, da bi ga še več let
 Obhajali še prav veseli!
 Čestitam Vam, pozdravljam Vas,
 Želeč Vam srečo vsaki čas!

Dokler po zemlji bo moj hod,
 Srce hvaležno bo ostalo,
 Število Vaših vseh dobrot
 Nebo naj bi Vam poplačalo!
 Zavetnik Vaš pa enkrat naj
 Izprosi Vam še sveti raj!

A. K. Sež—ov.

Mlademu prijatelju za god.*

Kaj širi moje se srce,
 Kaj vro iz njega mi želje? — —
 Poseben danes mi je dan
 Mej drugimi najbolj svečan,
 Težko sem ga pričakoval,
 Vže dolgo mu se radoval.
 Zato se širi mi srce
 In vro iz njega mi želje,
 Ker dan radosten in svečan
 To Tvoj mi je godovni dan.

1. Kaj naj Ti k godu zaželim,
 Vezilce kako podelim?
 Da imam dragega blaga,
 In vreče srebra in zlata,
 Bi, kakor imovit vladar,
 Podaril dragocen Ti dar.

* Rabi se tudi lahko v odstavkih, ki so raditega zaznamovani s številko.

A kaj naj da pač siromak,
 Kateremu sem jaz jednak?
 In kaj bi drago Ti blago
 In kaj vse srebro in zlato?
 Saj več iskrene so želje,
 Iz srca vodijo v srce,
 In sto čutil iz njih kipi,
 In sto darov se v njih iskri.

2. Čestitek sprejmi sto in sto
 Za svojo slavno godovno!
 Pač sreča Ti za cvetom cvet
 Do zdaj je sipala na svet;
 Pri svojih dragih vedno žil
 Veselje si in srečo pil —
 Roditelja Te vzgajala,
 Srce Ti dobro vsajala,
 Življenje Tvoje do sedaj
 Bilo Ti je zemeljski raj.

3. Oj, dragi, kakor do sedaj
 Naj spremlja sreča Te tedaj,
 Ko svoje drage zapustiš,
 Mej svet neznani odhitiš.
 Čeravno krasen je ta svet,
 Vendar povsod ne cvete cvet
 In niso dobri vsi ljudje,
 Iskreno ni jim vsem srce.
 A kaj, če mnogo je laži,
 Če mnogo zlobe in strasti?

Ti vedno čvrsto, srčno stoj
 In mi značaj ohrani svoj!
 Uzori dušo naj polné,
 Ti dobro dvigajo srce,
 Četudi bodeš siromak,
 Le vedno bodi poštenjak!

Oj dan radosten, dan svečan,
 To Tvoj mi je godovni dan!
 Najdražjo jaz poklanjam stvar,
 Prijatelj, Ti v godovni dar.
 Ta stvar — to moje je srce,
 Ki vedno bilo bo za Te,
 Ki vedno dobro Ti želi,
 Ki Te nikdar ne zapusti!

Po V—u zložil —è.

Prijatelju.

Če kdaj bo sreča Tvoja taka,
 Kot jo prijatelj Tvoj želi,
 Izvestno bila ni enaka
 Nobena ji, kar svet stoji!

Kratko po stari navadi je bilo,
 Kratko i danes je moje vošilo,
 Dragi, iz srca želim Ti le to,
 Da bi okušal dobrote samo!

Dobrotniku.

Dobrot sešteti ni mogoče,
 Ki ste mi jih storili Vi!
 Iz kratka: drugi blagi oče
 Vse žive ste mi bili dni.

Naj torej Vam to jutro sveto,
 Kadar praznuje Vaš se god,
 Zahvalim se za vse prejeto,
 Stokrat naj plača Vas Gospod!

To vse je, kar Vam povrniti
 Utegnem za dobrote jaz,
 Presrčno morem le moliti,
 Da Večni Bog bi plačal Vas!

„Ozri se, Oče, iz višave!“
 Tako-le molil bom ves čas,
 „V veselju vedno srečne, zdrave
 Še dolgo, dolgo živi Vas!“

Gospodu učitelju ali katehetu za god.

Dan veseli je napočil
 Danes Vašega godu,
 V srcu želje je povzročil,
 Dvignil misli nam k Bogu.

Večni Bog in Oče mili
 Srečo pravo naj Vam da,
 Da bi srečni vselej bili,
 Vam želimo iz srca.

Z rožami posuta bodi
 Vedno Vam življenja pot,
 Zdrave in vesele todi
 Vodi Bog naj Vas povsod.

Vaši uki, uki mili,
 Ki smo slišali jih mi,
 Bodo zvesto nas vodili
 Vselej naše žive dni.

Za trpljenje, skrb obilo
 Ljubi Bog Vam srečo daj,
 A po smrti za plačilo
 Naj Vas vzame v sveti raj!

Gospodu učitelju v slovo.

Vi ste vedno nas ljubili,
 Vedno nas lepo učili,
 Pravo kazali nam pot,
 Lepa hvala Vam, gospod!
 S čim hvaležnost bi skazali?
 Djanje naj učenca hvali!

Kar učili ste nas Vi,
 To spolnujmo žive dni!
 Težek nam je čas ločitve,
 K Bogu vsem puhte molitve,
 Prosimo ga iz srca,
 Naj Vam on plačilo da!

Fr. Krek.

Poklon novemu gospodu učitelju.

Danes ste, gospod premili,
 V šolo prvič k nam stopili,
 Vi nam boste blag učitelj,
 Vi preskrben nam voditelj.
 Težka Vaša je naloga,
 Lahka, če otrok uboga.

Tu obetamo Vam zbrani,
 Slušali Vas bomo vdani;
 Vaše uke spolnovali,
 Opustili, kar Vas žali.
 Prosimo nebes Očeta:
 Bog Vas živi mnoga leta!

Fr. Krek.

V začetku šolskega leta.

Srčno pozdravljeni bodite,
 Kar Vas je k nam privedla pot,
 Da z nami tu se veselite —
 Učenja vztrajnega dobrot!
 Nikar naj delo nas ne plaši,
 Lahak nam z delom vsak je boj,
 V ponos delujmo šoli naši,
 Čeprav nam curkom teče znoj!

Iz »Angeljčka«.

Učenka ob koncu šolskega leta.

Me smo se mescev deset
 Tu skupaj v šoli trudile,
 Smo naukov lepih si in ved
 Za čast in večnost pridobile.

Smo mnogo zlatih se resnic
 Za leta pozna naučile —
 A mnogo naših je vrstnic,
 Ki niso tako srečne bile!

A plačati nam teh dobrot,
 Ki smo jih tu prejele v šoli,
 Poplačati — kako, od kod?
 Ne bo mogoče nam nikoli!

A kar, učiteljice ve,
 Za Vas nam. možno je storiti,
 Prav rade to storimo vse:
 Srčno za Vas čemo moliti.

Po Vaših hočemo vselej
 Premodrih naukih se ravnati,
 Poslušne, pridne kot doslej
 V prihodnje hočemo ostati.

Pa tudi hvala naj Bogu
 Od ust do ust se razodeva,
 Za vse dobrote, ki smo tu
 Prejele jih do tega dneva!

Dr. H. Z.

Ob sklepu šolskega leta deklinške šole.

Se dviga iz morja valov
 Rumeno-bojna jutra zarja,
 Pozdravljajoč izza vrhov
 Na polju pridnega ratarja.

Bude iz tihega se sna
 V grmovju mračnem cvetke zale,
 Potoka valček pa šumlja
 Nožic lehkotnih izpod skale.

Plavoč škerjanec v sinji zrak
 Ob rosnomladem jutru dneva

Stvaritelju v zahvale znak
Jutranjo pesemco žgoleva.

Bučelic lehkokrilih roj
Po rosni cvetkah urno leta;
Da v zimi rod ohrani svoj,
Se mravelj skrbnih trudi četa. —

Tedaj, kar grede, kar živi,
V spomladnem jutru se raduje,
Vse dela, pridno se poti:
Potrebne hrane preskrbuje.

Tako i nam v življenju čas:
Spomladno jutro nam je dano;
Veselja čas je to za nas,
A dela tudi — jutro rano.

Se v šoli tu učimo ved,
Kako je treba nam živeti,
Za zimsko dobo poznih let,
Kako že zdaj nam je skrbeti.

V življenja njivo kar sedaj
Spomladi sajenic sadimo,
Obilen sad dado nam kdaj:
Za jesen pozno in za zimo.

Pomladni čas — je setve čas,
Otroška leta — setve leta,
Poznejši čas — je žetve čas —
Le setev — žetev nam obeta. —

Zatorej pridnè čemo vse,
 Poslušne in pobožne biti,
 Učiti pridno vedno se
 In skrbno v šolo sem hoditi! —

Prisrèno hvalo pa Bogu
 In Vam — izrekamo hvaležne
 Za vse dobrote, kojih tu
 Smo bile v letu tem deležne!

Dr. H. Z.

Ob koncu šolskega leta v „otročkem vrtcu“.

Končano, bratci in sestre,
 Končano nam je jedno leto;
 Prehitro pač minilo je —
 Se zdi, da komaj je začeto!

Minul je ž njim nam zlati čas,
 Minulo skupno radovanje;
 Življenje pusto zdaj za nas
 Prične — življenje se vsakdanje.

Koliko krasnih ur in dni
 Smo tu, v otroškem vrtu, vžili;
 Smo vžili dosti radosti,
 Tu vedno smo veseli bili!

Zdaj tekali, zdaj skakali,
 Zdaj igre lepe smo igrali,
 Zdaj pevali — ne plakali —
 Ves dan se skupno radovali. —

Tako igraje dan za dnem —
 Smo jedno leto dovršili,
 A mnogo naukov tudi v njem
 Prav lepih smo si pridobili.

Zato zahvala bodi vsem,
 Ki vrt so ta nam oskrbeli,
 Za vse dobrote, ki smo v njem
 V preteklem letu jih prejeli.

Ko drugo leto se prične,
 Spet v vrtec hočemo hoditi,
 Mi dečki in dekleta me,
 Doma in tukaj pridni biti.

Dr. H. Z.

Koncem šolskega leta v slovo.

Danes šolo smo zvršili,
 Radost polni nam srce;
 Z nami pa se vesele
 I gojitelji nam mili.

Mnogo so za nas skrbeli,
 Trudili so se za nas:
 Prišel pa je srečni čas,
 Da so nas otrok veseli.

Tukaj smo se danes zbrali,
 Zadnjič zbrali se v slovo:
 Srce bije nam močno,
 Toda česa bi se bali?

To nam govori srce:
 Hvala Vam gojiteljem,
 Hvala Vam učiteljem —
 Z Bogom! Zdaj domov — juhe!

A. P.

Nekdanjemu učitelju.

Vi prvi ste mili prijatelj mi bili,
 Ki prve ste uke mi v srce sadili;
 Začetnik zatorej najprvi ste Vi
 Namenjene sreče bodočih mi dni.

Ne morem sicer, učenik prečastiti,
 Vam Vašega truda nikdar povrniti,
 Moliti pa hočem presrčno ves čas,
 Da Večni poplača stoterokrat Vas!

Za božičnico.

Krasno drevesce si božično,
 Na tebi sto darov blesti,
 Rad gledal v te bi nepremično,
 Oj, rad vse svoje žive dni!

Otroških let si prava slika,
 Ko upov sto očem miglja,
 Srce mlado prihodnost mika,
 V veselju duša trepetá.

Krasno drevesce si božično,
 Kako z darili se šibiš!
 Življenje moje — tebi slično —
 Mar tudi kaj sadu rodiš?

Rakulski.

Na grobu duhovnega očeta.

Tu dom je tvoj, dobrotnik mili,
 Grob trudno krije ti telo;
 V oko mi grenka solza sili,
 Spominov v dušo sto in sto.

Vzet nisi bil nam v mladej dobi,
 Požela starega te smrt,
 Vendar stoječ ob tvojem grobi
 Bridkosti sem prevzet, potr.

Ne morem tebe pozabiti,
 Preblagi mož, uzornik moj!
 Postava in obraz častiti
 Kot nekđaj sta še pred menoj.

O kolikrat oko me zrlo
 Prijazno tvoje, kolikrat!
 Zdaj svetu, meni se zaprlo,
 In šel si v hladno zemljo spat.

O kolikrat besede tvoje
 Mi segale so v dno srca;
 Vzbujale so mi misli roje,
 Krepile tožnega duha.

Telesnih, dušnih ti v življenju
 Premnogim skazal si dobrot,
 A meni v radosti, trpljenju
 Bil dušni oče, kažipot.

Imel očetno skrb si zame,
 Odkar si dečka me poznal,
 Ob tvoje se opiral rame,
 Ko gonil me življenja val.

Če ti prišla iz ust je hvala,
 Veselo bilo mi srce,
 Še več mi graja je veljala,
 Da bal sem krive se steze.

Ne zase, živel si za druge
 In delal rad od mladih nog;
 S teboj so tvoje šle zasluge,
 Plačnik jim je pravični Bog!

Fr. Krek.

KAZALO.

	Stran
Uvod	3
K novemu letu	5
K godu	25
K rojstnemu dnevu	47
K raznim prilikam	54
Venček vošilnih pesmic	59

V založbi

ANTONA TURK-A

knjigarja v Ljubljani, Dunajska cesta št. 5

se dobivajo sledeče knjige:

- Marjetica.** Idila. Spisal A. Koder, 246 str. Cena 1 K.
- Materina žrtev.** Pripovedka iz Dalmacije. Cena 1 K.
- Gozdovnik.** Spisal H. Majar. I. del 1 K, II. del 80 v.
- Prince Evgenij Savojski,** slavni junak in vojskovodja avstrijski, 78 strani. Cena 48 v.
- Andrej Hofer,** junaški vodja Tirolcev l. 1809, III. pre-narejeni in pomnoženi natisek. Cena 40 v.
- Fran baron Trenk,** vodja hrvatskih pandurov. 80 strani. Cena 40 vin.
- Viljem baron Tegetthof,** zmagovalec na morju l. 1866. 103 strani. Cena 60 vin.
- Burska vojska,** 92 strani. S podobami. Cena 60 v.
- Beneška vedeževalka ali prokletstvo in blagoslov.** 65 strani. Cena 40 v.
- Skozi širo Indijo.** Povest. Cena 60 v.
- Na indijskih otokih.** Povest. Cena 60 v.
- Mrtvi gostač.** Cena 40 v.
- Ciganova osveta.** 65 strani. Cena 40 v.
- Hedvika, banditova nevesta.** 78 str. Cena 40 v.
- Cvetina borograjska.** S podob. 128 str. Cena 80 v.
- Slovenski šaljivec.** Spisal Silv. Košutnik. Cena: I. in II. del po 60 v.
- Srečolovec.** Spisal H. Majar, 84 str. Cena 40 v.
- Pravljice.** Spisal H. Majar, 84 strani. Cena 40 v.

Ovetke. Spisal H. Majar, 72 strani. Cena 40 v.

Štiri povesti. 82 strani. Cena 40 v.

Sveta noč. Spisal R. Vrabl, 56 strani. Cena 30 v.

Sv. Notburga, pomočnica v vsakovrstnih potrebah in popis življenja **svete Heme,** kneginje slovenske, 56 strani. Cena 36 v.

Božja pot Matere božje na Blejskem jezeru. 32 strani. Cena 24 v.

Ave Marija. S podobami. Cena 20 v.

Mala pesmarica, zbirka najpriljubljenejših pesmi. 100 strani. Cena 70 vin.

Mali slovensko-nemški in nemško-slovenski slovar. Cena nevezan 1 K 20 v., vezan 1 K 80 v.

Kubična knjižica za rezan, tesan in okrogel les. Cena 2 K, vezana 2 K 50 v.

Nova kubična knjiga za novo metersko mero. 200 strani. Cena 5 K.

Nova velika sanjska knjiga. S podob. Cena 60 v.

Sanje v podobah. Cena 30 v.

Spisovnik ljubavnih in ženitovanjskih pisem. 120 strani. Cena 60 vin.

Nove krasne razglednice, kolorirane, „Narodna gorenjska noša“, kom. 10 h; razprodajalcem v večjih množinah znatno ceneje.

Muzikalije: „Buri pridejo“ za glasovir in citre. Cena 1 K.

Spretna kuharica. 230 strani. Cena 1 K 60 v.

Priporočam svojo dobro urejeno

knjigoveznicu

za vezanje knjig ter izvršujem lepo, hitro in po ceni.

Unanja naročila se točno izvršujejo.

Spoštovanjem

Anton Turk.

